Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4771 | Miercuri 2 martie 1960 | 4 PAGINI — 20 BANI

In interiorul ziarului :

● *Insemnări :* În primul rînd, conținutul lecțiilor (pag. 2-a)

● George Ivașcu — Dezarmarea — preocupare centrală a opiniei publice — *Insemnări despre Conferința mesei rotunde neoficiale Est-Vest de la Londra* (pag. 3-a).

● Răspunsurile lui N. S. Hrușciov la întrebările puse cu prilejul Conferinței de presă de la Djakarta (pag. 4-a).

Creșterea animalelor izvor nesecat de venituri

● 2500 litri lapte de la fiecare vacă ● Un milion lei venit din sectorul zootehnic ● In 1960 : dublarea numărului de vaci ; 12 tone porumb siloz de fiecare vacă

Anul acesta gospodăria noastră colectivă împlinește 10 ani. Multe s-au schimbat în acest timp. Gospodăria s-a întărit, s-a dezvoltat multilateral. Nivelul de viață al colectiviștilor a crescut. Aceasta nu a venit însă așa de la sine, fără muncă și strădanie, fără unele poticneli. Cu ani în urmă și la noi la Topraisar au fost colectiviști care spuneau :

— La noi în Dobrogea să te apuci să crești vaci ? Curată pierdere de timp. Bani aruncați în vînt. Apă n-avem, pășune-i puțină și proastă.

Nu ne-am luat însă după gura lor. N-aveau dreptate. Am început să dezvoltăm acest sector. E drept, la început cine știe ce rezultate n-am avut. De ce ? În primul rînd fiindcă animalele nu erau hrănite așa cum trebuie. Lipseau din rații unele furaje și în special porumbul siloz. Pe lîngă asta unii din colectiviștii care erau trimiși să lucreze la fermele de animale considerau aceasta un fel de pedeapsă. Alții cereau să fie trecuți la ferme doar iarna, pentru ca să scoată ceva zile muncă. Și organizarea muncii era necorespunzătoare — retribuția nu se făcea în funcție de producția obținută. Nu-i de mirare deci că oamenii lucrau de mîntuială, cum se pricepeau fiecare.

Lipsurile acestea n-au dăinuit însă multă vreme. Activiștii de partid, inginerii ne-au sprijinit la vreme, ne-au arătat ce trebuie să facem pentru a îndrepta lucrurile.

Ne-am pus pe treabă. La fermele de animale au fost puși să lucreze colectiviști destoinici, care iubesc animalele. Aceasta, precum și introducerea și respectarea cu strictețe a retribuției îngrijitorilor în funcție de producția obținută, au dus la stimularea inițiativei oamenilor, la cointeresarea lor directă în creșterea producției.

În afară de aceasta am trecut la îngrijirea și hrănirea rațională a vacilor. Putem afirma cu toată tăria, pe baza propriei noastre experiențe, că unul din cei mai de seamă factori care stau la baza creșterii producției de lapte la ferma de vaci a gospodăriei este porumbul siloz. **Într-adevăr, dacă în 1954 cînd foloseam încă puțin siloz în hrana animalelor obțineam abia 800 litri lapte, în 1956 cînd am mărit rația de porumb siloz, fiecare vacă ne-a dat 2050 litri, iar în 1959 cînd am folosit zilnic în hrana vacilor 35—40 kg. siloz, producția de lapte pe cap de vacă furajată la lotul de bază a ajuns la 2500 litri.** Și pentru ca lucrurile să fie mai clare, să mai dăm un exemplu. În 1954 un mulgător obținea de la lotul lui de 12 vaci aproape 14.000 litri de lapte. În anul 1958 am avut mulgători ca Raim Gafar, care a obținut de la cele 13 vaci îngrijite peste 35.000 litri de lapte. Aceasta înseamnă un venit de peste 45.500 lei, plus 9 viței și 5 tăurași. Noi am calculat că porumbul de siloz de pe un hectar valorează cît sfecla furajeră de pe 5 hectare și cît ovăzul boabe de pe 10 hectare și atunci nu e mult mai avantajos să hrănim animalele cu porumb siloz?

Mărind necontenit efectivele de animale, sporind mereu producția acestora noi am avut numai de cîștigat. **Astfel, dacă în 1954 veniturile realizate din întreg sectorul zootehnic abia au ajuns la suma de 95.000 lei, în anul 1959 acest venit a fost de peste 1.000.000 lei. Numai de la ferma de vaci de lapte am realizat 350.000 lei.** Or, aceasta ne-a dat putința ca numai cu banii obținuți din sectorul zootehnic să asigurăm în anul 1959 peste 50 la sută din cheltuielile de producție și retribuția în bani la zilele-muncă.

Anul acesta veniturile din creșterea animalelor vor fi și mai mari. Cu ele vom putea asigura în întregime valoarea în bani a zilelor-muncă, adică lunar cîte 15 lei la zi-muncă. Am dezbătut temeinic această problemă în organizația de bază și în adunarea generală în care s-a aprobat planul de producție pe acest an. Cu această ocazie am hotărît ca **de la 12 taurine, 25 porcine, peste 87 ovine și 200 păsări, proprietate obștească, cîte aveam la începutul acestui an la 100 ha. teren, să ajungem la sfîrșitul lui 1960 la următoarea încărcătură la 100 de ha : 25 taurine din care 12 vaci de lapte, 30 porcine, 90 ovine, peste 500 de păsări. Numai la vaci efectivul va spori de la 150 capete cîte avem acum la 300.**

IONUS CAIALI, președintele G.A.C. din comuna Topraisar, regiunea Constanța, și IOAN OPRIȘ, ing. zootehnist al gospodăriei

(Continuare în pag. II-a, col. 1-2)

Oțelăriilor, mai mult fier vechi!

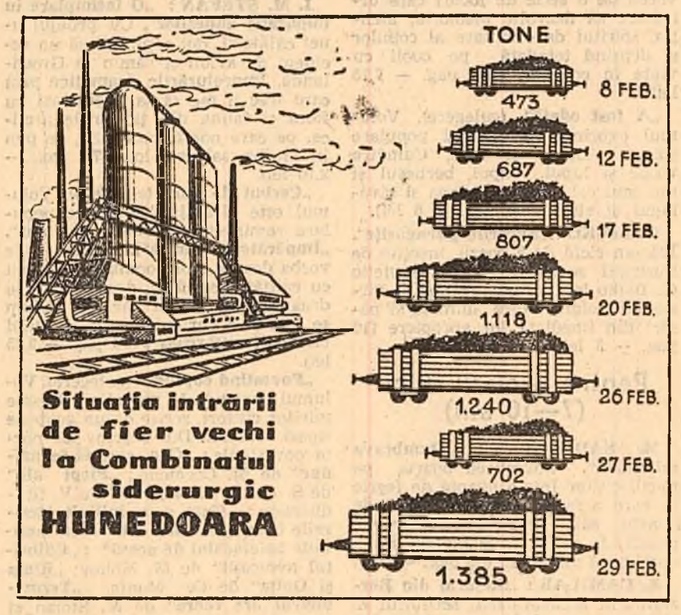

În orașe și la sate, mii de tineri și vîrstnici participă cu entuziasm la acțiunea de strîngere a fierului vechi. El îndeplinesc astfel o îndatorire patriotică sprijinind munca oțelarilor, care în acest an trebuie să producă 1.700.000 tone oțel.

Graficul de mai sus oglindește situația aprovizionării cu fier vechi a oțelăriilor Combinatului siderurgic Hunedoara în cîteva zile din luna februarie. După cum se vede, de la 473 tone fier vechi, intrate în combinat la 8 februarie, s a ajuns în ziua de 17 februarie la 807 tone, pentru ca în ziua de 29 februarie să sosească 1.385 tone — cantitate îndestulătoare pentru necesarul zilnic al oțelăriilor de aici.

Așa cum se vede în grafic, există însă oscilații, neritmicitate în ce privește asigurarea cu fier a oțelăriilor. Sînt zile cînd cantitățile de fier vechi intrate în combinat sînt insuficiente. Din această cauză producția cuptoarelor Martin nu poate crește pe măsura posibilităților tehnice create.

Este necesar, deci, ca acțiunea de strîngere a fierului vechi să ia și mai multă amploare, iar întreprinderea de colectare a metalelor să și respecte întocmai obligațiile contractuale față de întreprinderile siderurgice.

IN CAPITALĂ *Noi șantiere de construcții*

De curînd, Întreprinderea nr. 6 a D.G.C.M.-București a deschis în Capitală noi șantiere de construcții. Astfel, pe bulevardul Ilie Pintilie nr. 21-23 a început construcția unui bloc cu 4 etaje și a altor două blocuri cu cîte 8 etaje, cuprinzînd în total 410 apartamente. Locuințele urmează a fi terminate și predate încă în acest an oamenilor muncii.

În preajma acestor blocuri a început construcția unei școli. Școala va fi terminată pînă la începerea noului an școlar.

În ultimele 24 DE ORE

Toate secțiile — fruntașe

OȚELUL ROȘU (trimisul „Scînteii"). — Ieri la uzina Oțelul Roșu s-a încheiat bilanțul muncii pe luna februarie. În această lună, toate secțiile uzinei și-au depășit sarcinile de plan. În luna februarie s-au dat peste plan 75 tone de oțel și 1624 tone de laminate. În fruntea întrecerii pe uzină se află colectivul secției laminorul de platine.

La succesele obținute pe luna februarie o contribuție însemnată au adus echipele și schimburile conduse de prim-topitorii Nicolae Farkaș, Pavel Bunei, prim-laminatorul Petru Stîngu, maistrul laminator Ion Vilceanu și alții.

Angajamentul prinde viață

La secția cardane a uzinelor „Semănătoarea" lucrează o brigadă de tineri condusă de tov. Dumitru Andrei. Tinerii acestei brigăzi s-au angajat la începutul anului să facă economii la materialele auxiliare în valoare de 25 de mii lei. Ieri, la bilanțul primelor două luni s-a constatat că lăcătușii din brigada condusă de Dumitru Andrei au realizat economii în valoare de 5000 lei. Însuflețiți de acest succes ei și-au mărit angajamentul. (Vezi fotografia).

(Foto M. Cioc)

Expoziții în uzină

Muzeul etnografic al Transilvaniei, din Cluj, a deschis ieri la clubul muncitorilor de la uzina „Carbochim" o expoziție de artă populară. Ea cuprinde exponate din două zone etnografice : Țara Moților și Valea Călatei. Expoziția va fi transferată în curînd la uzinele Ianoș Herbak. Pentru muncitorii fabricii de porțelan se pregătește o expoziție cu cele mai valoroase produse ale meșterilor olari din Transilvania, unele rămase din prima jumătate a secolului al 17-lea.

„Țara de Sus"...

...Așa se intitulează culegerea de versuri și proză a cercurilor literare din regiunea Suceava, apărută ieri de sub tipar, sub îngrijirea Casei regionale a creației populare. Lucrările publicate de scriitori tineri și virstnici cuprind aspecte din activitatea muncitorilor forestieri, mecanizatorilor din agricultură, colectiviștilor, etc. Printre cei ce semnează se numără și muncitorul forestier Petre Popovici. În povestirea „Suflete mari", el vorbește despre contribuția muncitorilor forestieri și țăranilor muncitori la înfrîngerea armatelor hitleriste. Dumitru Nițan, țăran întovărășit din comuna Boroaia, semnează versurile „Alelei feciorii mei..." în care oglindește viața grea din trecut a țăranilor muncitori.

Își înfrumusețează cartierul

Zilele acestea, peste o mie de locuitori ai cartierului Floreasca din Capitală — muncitori, funcționari și gospodine — au muncit, în timpul lor liber, la înfrumusețarea cartierului. Astfel, pe numeroase străzi, începînd dinspre Calea Floreasca spre strada Barbu Văcărescu, ei au efectuat, pe o suprafață de mai bine de 20.000 m.p., numeroase lucrări de amenajări de spații verzi : nivelări de terenuri, săpări de gropi, plantări de pomi etc.

Brigada de lăcătuși-montatori, condusă de tov. Dumitru Pană, se bucură de aprecierea unanimă a muncitorilor și tehnicienilor de la uzinele „Mao Tze dun" din Capitală. De mai mult timp, brigada se menține fruntașă pe întreprindere. Lună de lună, ea își depășește cu mult sarcinile de producție și realizează economii de metal și lubrefianți. Muncitorii din brigadă vizitează împreună muzee, vizionează filme și piese de teatru. **În fotografie :** (de la stînga la dreapta) : Bucur Șitoianu, Dumitru Pană, șeful brigăzii, Tudor Miu și Gheorghe Opran.

(Foto : Gh. Vințilă)

TELEGRAME

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Arabe Unite, tovarășul I. Gh. Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a adresat la 22 februarie a.c. președintelui Gamal Abdel Nasser, următoarea telegramă de felicitare :

Excelenței Sale, Domnului GAMAL ABDEL NASSER
Președintele Republicii Arabe Unite
Cairo

Cu ocazia zilei de 22 februarie — sărbătoarea națională a Republicii Arabe Unite — rog pe Excelența Voastră să primească din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal, felicitări cordiale, precum și cele mai bune urări de fericire și prosperitate pentru poporul Republicii Arabe Unite.

ION GHEORGHE MAURER
președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La aceasta s-a primit următorul răspuns :

Excelenței Sale, Domnului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne
București

Am primit telegrama Excelenței Voastre prin care exprimați, în numele dv. și al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, amabile felicitări și bune sentimente cu ocazia sărbătorii noastre naționale.

În numele guvernului și poporului Republicii Arabe Unite și în numele meu personal, vă adresez calde mulțumiri și cele mai bune urări pentru sănătatea și fericirea Excelenței Voastre, pentru bunăstarea și prosperitatea poporului romîn.

GAMAL ABDEL NASSER
președintele Republicii Arabe Unite

Primirea de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a noului ambasador al Republicii Populare Ungare

Marți, 1 martie 1960, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a primit în audiență de prezentare pe tovarășul Béla Némety, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Ungare la București.

Primirea de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a ambasadorului Republicii India

Marți, 1 martie 1960, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a primit în audiență de prezentare pe domnul Bejoy K. Acharya, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India la București.

A fost de față domnul K. C. Nair, prim-secretar al ambasadei Republicii India la București.

Să cunoști bine mașina cu care lucrezi!

În sectorul II-lenjerie al fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală sînt 47 de unități de producție, dotate cu mașini de cusut, mașini de croit, benzi de lucru și numeroase alte utilaje. Pentru ca cele peste 1.000 de muncitoare din acest sector, dintre care multe sînt nou angajate, să poată cunoaște cît mai bine mașinile la care lucrează, s-a trecut, de curînd, la o temeinică inițiere a lor în această privință. Astfel mecanicii din sector instruiesc la fiecare loc de muncă pe muncitoare, arătîndu-le, **în mod practic,** din ce se compune mașina, modul ei de funcționare și cum trebuie îngrijită, ce reparații pot fi executate pe loc de muncitoare etc. Această acțiune, care urmează să se termine pînă în luna aprilie, a trezit mult interes printre oamenii muncii din sector.

ECOURI *Comportare civilizată în relațiile cu cetățenii*

Am citit articolul „Cetățeanul la ghișeu", publicat în „Scînteia" nr. 4758, din 16 februarie a. c.

Rezolvarea atentă, plină de grijă tovărășească a cererilor, scrisorilor, sezisărilor și propunerilor oamenilor muncii, comportarea civilizată a funcționarului de la ghișeu și a celorlalți lucrători din aparatul de stat sînt probleme cărora sfaturile populare trebuie să le acorde o mare atenție. În îmbunătățirea activității noastre în această direcție, am avut un ajutor prețios din partea comitetului raional de partid.

Anul trecut, biroul comitetului raional de partid a analizat stilul de muncă al comitetului executiv și ne-a recomandat, între altele, să intensificăm munca educativă în rîndul lucrătorilor din cadrul sfatului popular. Datorită măsurilor luate pentru pregătirea politică și profesională a lucrătorilor din diferitele sectoare de activitate ale sfatului popular, putem spune că serviciile care lucrează permanent cu cetățenii și-au îmbunătățit simțitor activitatea.

La Oficiul de stare civilă vin mulți cetățeni care cer să li se elibereze diferite acte. La acest oficiu, condus de tov. Ioana David, funcționarii se străduiesc să rezolve cererile cît mai repede, au o comportare atentă față de cetățeni, le explică cu răbdare tot ce vor să afle. Și funcționarii de la Oficiul de prevederi sociale dovedesc multă grijă pentru rezolvarea cererilor cetățenilor. Comitetul executiv a dat dispoziție ca la acest oficiu cetățenii să fie primiți în tot cursul zilei de lucru. Tovarășa Gabi Catona a ajutat cîțiva pensionari să cunoască lucrările oficiului. Aceștia lucrează voluntar pe lîngă acest oficiu, contribuind la rezolvarea mai rapidă a cererilor pensionarilor. Funcționari conștiincioși, atenți față de cetățeni sînt mulți și în alte sectoare de activitate.

Desigur, nu se poate spune că în cadrul sfatului nostru toți funcționarii s-au transformat în funcționari de tip nou, care au o comportare civilizată, slujesc cu simț de răspundere și conștiinciozitate intereselor oamenilor muncii. Tocmai de aceea comitetul executiv și biroul organizației de partid au socotit că citirea articolului „Cetățeanul la ghișeu" în adunări ale grupelor sindicale va fi de mare folos în îmbunătățirea activității sfatului popular. Discuțiile purtate au arătat că noi mai avem încă de muncit, pentru ca toți lucrătorii sfatului, fără excepție, să înțeleagă importanța sarcinilor ce le revin, să înțeleagă că ei sînt puși în slujba cetățenilor.

Pe marginea articolului „Cetățeanul la ghișeu"

În cadrul discuțiilor avute pe marginea articolului, lucrătorii de la serviciul de reglementarea spațiului locativ au atras din nou atenția tov. Paula Negulescu, care lucrează efectiv cu publicul la ghișeu, că manifestă uneori nervozitate și insuficientă răbdare cînd vorbește cu cetățenii. Ea s-a angajat să-și schimbe comportarea. De asemenea, tov. Călin Paraschiva, din cadrul sectorului II al Întreprinderii de administrație locativă, a fost criticată pentru faptul că vorbește răstit cu cetățenii.

În cadrul discuțiilor care au avut loc în grupele sindicale s-au făcut și unele propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea metodelor de lucru cu cetățenii. Astfel, la I.A.L., s-a propus mărirea timpului de audiențe pentru a se putea lămuri mai bine problemele ridicate de locatari. O propunere asemănătoare s-a făcut și la serviciul de reglementarea spațiului locativ, iar comitetul executiv și-a propus să organizeze audiențele cu cetățenii în tot cursul săptămînii. Comitetul executiv și-a propus, de asemenea, să analizeze periodic modul cum sînt rezolvate cererile oamenilor muncii, precum și atitudinea lucrătorilor față de cetățeni.

Așa cum se arăta în articolul din „Scînteia", ghișeul în fața căruia vine cetățeanul, pentru a solicita sau sezisa ceva, este o fereastră prin care el privește în interiorul instituției. Nouă, celor care conducem instituții ale statului democrat-popular, menite să slujească intereselor oamenilor muncii, nu ne poate fi indiferent dacă cetățeanul care ni se adresează pleacă din instituția noastră mulțumit sau nu de comportarea funcționarilor, de felul cum i s-a rezolvat cererea sau sezisarea. Chiar cînd o cerere nu este îndreptățită, funcționarul — cu muncă de răspundere mai mare sau mai mică — este dator să se poarte corect și să-i explice limpede cetățeanului de ce anume nu i s-a putut rezolva cererea. Ne vom strădui ca pe viitor să îmbunătățim continuu activitatea sfatului popular și a instituțiilor și întreprinderilor ce-i sînt subordonate, pentru întărirea legăturii cu masele, rezolvarea promptă și conștiincioasă a cererilor, scrisorilor și sezisărilor cetățenilor.

GHEORGHE IONESCU, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al raionului Gh. Gheorghiu-Dej ; MARCEL VLAICA, secretar al sfatului popular ; GHEORGHE ȘERBAN, secretar al organizației de bază P.M.R.

O fată a pornit spre oraș

Toată lumea o laudă. Aud atîtea lucruri frumoase despre Lucreția Plătică, încît, fără voie, îmi crește în fața ochilor imaginea ei. O și văd: înaltă, masivă, cu pași apăsați și ochii severi. Cînd trece printre rîndurile mașinilor se cutremură hala. Fetele o urmăresc cu admirație și respect : e doar cea mai pricepută, cea mai energică...

Totul strălucește aici, la Săvinești. Strălucește lacul vernil al mașinilor de filat, strălucesc bobinele albe cu fir de relon, strălucește vinilinul castaniu care ține loc de dușumea, aluminiul, peretele ca zăpada, strălucesc lămpile fluorescente...

Dar cea mai mare strălucire o dau secției oglinzile în care se reflectă totul: pereții, aluminiul, neonul... Ochii Zeci de ochi : negri, și căprui, și albaștri. Să le tot admiri strălucirea.

Și cu cît gust sînt îmbrăcate fetele ! Salopete maro, bluză vernil deschis, baticuri de aceeași culoare și pantofi de pînză. Și toate, tinere, frumoase, vesele. Admir fuga firelor strălucitoare și străvezii și, totodată, goana iscusită a miinilor să le prindă cînd au luat-o razna sau, poate, s-au rupt. Totul ține mai puțin de o clipă și relonul străveziu și subțire, ca firul de păianjen, își reia din nou goana.

Toate fetele sînt parcă numai ochi și miini. Privesc, din cînd în cînd, printre rîndurile lungi de mașini, așteptînd să apară, din clipă în clipă, statura masivă a Lucreției Plătică. Dar nu mai apare. Un prichindel de fată cu ochii rotunzi și strălucitor de întunecați umblă printre mașini. Din cînd în cînd se oprește, șoptește ceva la urechea cîte unei fete, rîde scuturînd parcă mii de clopoței de argint și pornește mai departe.

O opresc :

— Spune-mi, te rog, n-ai văzut-o pe Lucreția Plătică ?

— Eu sînt Lucreția Plătică, îmi răspunde, zîmbind prietenos, fata.

Imaginea veche s-a răsturnat cu capul în jos. Deci, fetița aceasta, nici de douăzeci de ani, cu ochii neastîmpărați, ca argintul viu, e șefa celor 56 de perechi de ochi strălucitori, priceputa, energica, excelenta organizatoare de schimb, Lucreția Plătică.

— Am auzit multe de dumneata.

Te-aș ruga să-mi povestești despre metodele prin care ai ajuns ca schimbul cel mai slab să întreacă cel mai bun schimb pe care l-ai condus înainte...

Lucreția oftează plină de năduf :

— Mereu aceeași și aceeași întrebare. M-a mai chinuit o după-masă întreagă un gazetar. Să-mi zici — îmi spune — pe puncte, cum ai organizat tura, cum lucrezi cu oamenii... Și eu ce pot să spun : Iaca, sînt prietenă bună cu fetele și ele mă ascultă...

Cu 9 ani în urmă, într-o zi ploioasă de toamnă a plecat din sat. Roțile căruței se înfundau în glod pe drumul de la Certești la Birlad. Obrajii fetei erau roșii, îi biciuiau vîntul și ploaia. Dar ochii fetei străluceau. Pleca la oraș să învețe. A ajutat-o un frate de-al ei, mai mare. Familie de țărani cu 8 copii. A terminat școala medie tehnică la Făgăraș și, împreună cu colegele ei, a venit la Săvinești... A prins repede meseria. În scurt timp a devenit șefă de echipă, apoi șefă de tură, candidată de partid și secretară de organizație U.T.M....

— Îmi pare rău că nu mai lucrez împreună cu fetele — îmi spune Lucreția, cu o undă de tristețe în glas. În cealaltă tură, toate eram tinere și toate de la școala profesională. Ne înțelegeam atît de bine !

— Atunci de ce ai schimbat tura ?

— Nu mă răbda inima. De ce să n-aibă și fetele de aici rezultate bune?

Cu ele, e drept, e mai greu. Multe sînt căsătorite, au familie, copii. Nu mai e totul atît de simplu.

— Și te descurci ?

Lucreția îmi arată un grafic. O linie urcă vertiginos, străduindu-se să se apropie de cealaltă. Apoi liniile înaintează paralel, cînd una o depășește pe cealaltă, cînd cealaltă o ia înainte...

Cît de originală este totuși această întrecere ! Cu cîteva zile în urmă schimbul B a rămas descomplectat.

— Fetelor — le-a spus Lucreția după terminarea lucrului. B o să rămînă în urmă. S-au dat zilele libere anapoda. Lipsesc 11 fete. Deci 11 bobine o să se învirtească în gol. S-au ridicat 11 miini și du ajutat schimbul „vrăjmaș" să nu rămînă în urmă.

— Lucreția ! se aude un glas dintre mașini.

— O clipă, se scuză fata și a și dispărut de lîngă mine.

O regăsesc lîngă niște suveici. Febrile, degetele îi aleargă printre fire.

TOMA GEORGE MAIORESCU

(Continuare în pag. II-a, col. 1-2)

Putem cere mai mult mașinilor

Fabrica noastră are în acest an sarcini sporite. Trebuie să producem cu peste 40 la sută mai multe mașini pentru industria alimentară, decît anul trecut. Cum vom îndeplini aceste sarcini? Sigur, în primul rînd, folosind mai bine capacitățile de producție existente în întreprindere, mașinile și utilajele. Experiența multor muncitori din fabrica noastră arată că mașinile pot produce mai mult, dacă munca este mai bine organizată, dacă fiecare muncitor se străduiește să stăpînească tot mai bine tehnica.

Putem cere mai mult mașinilor! Propria mea experiență m-a convins de acest lucru. Eu execut, la strungul la care lucrez, tije pentru compresoare. Încă în primele luni ale anului trecut am observat că pierd minute prețioase cu oprirea mașinii pentru schimbarea pieselor la care trebuia să execut aceeași operație. M-am gîndit cum să înlătur această pierdere de timp. Am început să citesc la biblioteca tehnică cărți legate de strunjirea unor astfel de piese. Într-o carte sovietică am găsit „secretul". Am executat un dispozitiv care îmi dă posibilitate să înlătur acest neajuns. Prelucrarea unei tije care pînă atunci dura 80 de minute, acum o execut numai în 36 de minute.

Am citit, nu de mult, cu interes articolul „Cum îți îngrijești mașina?", publicat în ziarul „Scînteia", în care se arată cît e de important să îngrijești și să păstrezi mașina ca ochii din cap. Munca mea de mulți ani la mașină m-a convins că, într-adevăr, îngrijind zilnic, cu spirit gospodăresc strungul la care lucrez, pot să-i prelungesc durata de funcționare, să produc mai multe piese și deci să cîștig mai bine.

La începutul acestui an, împreună cu mai mulți strungari cu experiență, am cerut să se organizeze lucrul pe brigăzi. Ne-am dat seama că astfel

Colțul EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

putem să acordăm un mai mare ajutor strungarilor tineri, ca și aceștia să folosească mai bine mașinile. Eu conduc acum o brigadă de cinci strungari, care execută toate operațiile la ventilele de la compresoare. Doi dintre ei — tinerii Ion Chiorean și Mezőfi Carol — n-au fost primiți să lucreze în alte brigăzi, pe motiv că sînt zvăpăiați, nu-și îndeplinesc normele și dau rebuturi. De altfel, cum munceau se vedea și din cîștigul lor scăzut.

La început am avut și eu greutăți cu ei. Și ca mine și alți muncitori din brigadă. „De ce să-i ducem noi în spinare? — spuneau unii. Dar ne propusesem să-i schimbăm pe acești tineri. Și cum puteam să-i schimbăm altfel decît prin muncă. Tocmai de aceea, nu de puține ori, m-am așezat lîngă ei, le-am executat eu prima operație, le-am explicat cum să prindă piesele în mașină. Treptat, cu ajutorul meu și al celorlalți tovarăși, ei au început să folosească mai din plin mașina, să lucreze din ce în ce mai bine. În ultimul timp cîștigul lor s-a îmbunătățit mult. Căutăm zi de zi să cultivăm la tinerii muncitori din brigadă simțul răspunderii și al dragostei față de mașina la care lucrează.

Munca în brigadă devine din ce în ce mai spornică. Brigada își depășește zilnic sarcinile de producție cu peste 30 la sută. Dar succesele obținute nu ne dau dreptul să ne mulțumim că am făcut totul pentru mai buna folosire a mașinilor. De altfel, în această privință avem nevoie și de sprijinul conducerii secției. Nouă ni se dă, de pildă, planul doar pe o zi. Asta nu ne dă putința să executăm operații multe în serie. Am făcut propunerea să ni se dea planul pe trei zile. Conducerea studiază propunerea noastră și credem că va fi rezolvată. Folosind din plin mașinile, noi vom reuși să obținem o productivitate a muncii mereu mai mare. Asta-i principalul!

GRIGORE PRICE
strungar, șef de brigadă, uzinele „Tehnofrig"-Cluj

La Școala de coregrafie din Capitală sînt înscriși 190 de elevi și eleve care, paralel cu materiile de cultură generală, studiază baletul. În anii de școală, viitorii balerini iau lecții de balet clasic, dans istoric, dans românesc etc., precum și lecții de inițiere muzicală—pian și de actorie. Măiestria artistică se dobîndește printr-o muncă perseverentă. Fotografia înfățișează aspecte de la orele de studii.

Creșterea animalelor — izvor nesecat de venituri

(Urmare din pag. I-a)

Este în interesul nostru să facem aceasta. După socotelile noastre ferma de vaci ne va aduce un venit de cel puțin 2.000.000 lei. Și sîntem siguri că vom obține aceste venituri. Efectivele planificate le vom realiza — din prăsila proprie și prin cumpărări de vaci de la colectiviștii din comuna noastră și din împrejurimi. Crescători de animale pricepuți, cum sînt tov. Cherim Resadie, Ioana Stanciu, Raim Gafar, Raim Cherim sînt mulți în gospodărie. Pe lîngă aceasta am luat toate măsurile care să asigure întreaga cantitate de furaje necesară animalelor atît pe timp de vară cît și de iarnă.

Anul acesta gospodăria noastră a rezervat 600 ha. pentru culturi furajere: secară masă verde, borceag, lucernă, iarbă de Sudan, sorg zaharat etc. De asemenea, intercalat prin porumb vom semăna 400 ha. cu dovleci furajeri și 40 ha. cu sfeclă furajeră. Principalul furaj va fi însă porumbul de siloz. Astfel, noi vom asigura animalelor pe timp de iarnă 7000 tone porumb siloz, adică 12 tone de porumb siloz pentru fiecare vacă. Încă din toamnă noi am ales pentru porumbul de siloz 250 ha. din cel mai bun teren al gospodăriei, care a fost lucrat în condiții bune. Ne-am procurat și sămînța necesară, din 3 soiuri cu perioade de vegetație diferite, ceea ce ne va permite să recoltăm și să însilozăm tot porumbul la timpul optim, adică în faza de coacere lapte-ceară.

Cu sprijinul pe care îl primim necontenit din partea organelor de partid și de stat, însuflețiți de hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, colectiviștii noștri muncesc cu dragoste și hotărîre pentru obținerea de producții mari, pentru continua întărire și dezvoltare a gospodăriei noastre colective.

O fată a pornit spre oraș

(Urmare din pag. I-a)

— Dacă aș fi mai înaltă — îmi spune ea cu un zîmbet ușor în colțul buzelor — m-aș uita odată peste mașini și aș vedea imediat unde merge treaba, unde nu. Așa — stringe din buze cu necaz — trebuie să umblu tot timpul printre mașini...

— Totuși — revin — aștept explicația cum e organizată munca...

— Vă pot spune ce mi se pare mai important în toate — explică după o clipă de gîndire Lucreția. Principalul e — cum să spun? — să vorbești cu fiecare pe limba lui. Adică să cunoști bine firea fetelor, dorințele lor, necazurile, calitățile și defectele...

— Cam prea general...

— Iaca — exclamă cu vioiciune fata. — Mi-a venit în minte un caz. La o mașină lucrează două fete. Melentina Teodorescu și Virginica Hutan. Melentina — harnică, ordonată, cu rezultate bune în producție. Virginica întîrzia, lucra fără tragere de inimă, nu-și îndeplinea norma. Știam că în viața de toate zilele Virginica e ambițioasă, poate și puțin orgolioasă. Într-o după-amiază am stat de vorbă între patru ochi. Am lăudat-o, chiar exagerînd puțin, pe Melentina. — Nu înțeleg, i-am spus, să fie adevărat ce spun fetele că Melentina e mai capabilă ca tine?... Lucrați la aceeași mașină și totuși... Astăzi Virginica își depășește norma, lucrează îngrijit, curat, cu suflet. Nu știu dacă-i bun exemplul, dar acum vă rog să mă scuzați, am o mică ședință de birou. Mîine e joi... Trebuie să pregătim cum se cuvine, „Joia tineretului". Să ne simțim bine...

...Și cu zîmbetul pe buze a și dispărut de lîngă mine, Lucreția Plătică, cea mai bună fată dintre 56 de fete tinere și talentate, secretara unei organizații de U.T.M. cu peste 350 de membri, aceeași fată care în urmă cu 9 ani a pornit spre oraș să învețe meserie...

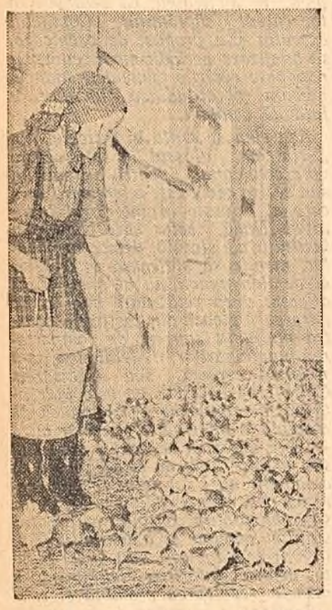

În cadrul combinatului agroalimentar „30 Decembrie" există o secție de creștere a păsărilor de rasă. În fiecare an în această secție cresc noi serii de pui. Iată, în fotografie, pe ingrijitoarea Elena Stoian dînd mîncare puilor de numai cîteva zile.
(Foto M. Cioc)

Fire peste plan

PITEȘTI (red. ziarului „Secera și Ciocanul"). — Colectivul filaturii „Musceleanca" din raionul Muscel a produs în perioada 1—26 februarie 750 kg. fire peste plan. Prin reducerea consumurilor specifice de materie primă, materiale, chimicale și coloranți, muncitorii și tehnicienii de aici au realizat în această perioadă economii de 17.000 lei.

În fruntea întrecerii socialiste s-a situat brigada condusă de Ion Iordan, care a produs peste sarcinile de producție 257 kg. fire. Însemnate sînt și rezultatele obținute de echipa condusă de Elena Mihai, precum și de muncitoarele Maria Diaconescu, Vasilica Dobre, Constanța Dia, Viorica Șerboiu și altele.

Reamenajarea unor magazine

In urma acțiunii întreprinse de Ministerul Comerțului, Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei și Comitetul central al sindicatului lucrătorilor din comerț și cooperație, în cursul acestei luni vor fi terminate lucrările de reamenajare a unui număr de 230 magazine de produse alimentare — magazine generale, centre de carne și pîine, de produse lactate, zaharoase etc. — și unități de alimentație publică de pe întreg cuprinsul orașului. Pe lîngă lucrările de renovare și reutilare, care se execută în mare parte prin punerea în valoare a rezervelor interne și prin participarea lucrătorilor respectivi, se iau măsuri pentru asigurarea unei aprovizionări corespunzătoare și a unei deserviri exemplare a consumatorilor.

Pe scurt de la corespondenții voluntari din întreprinderi

● *Colectivul fabricii de rulmenți Birlad luptă să transpună în fapte prevederile plenarei din 3—5 decembrie 1959, cu privire la mai buna folosire a suprafețelor de producție. La secția forjă s-a montat de curînd, pe aceeași suprafață de producție, o presă de 250 tone. Tot în această secție se pregătește în prezent fundația pentru montarea unei prese orizontale. Prin intrarea în funcțiune a celor două utilaje se va mări capacitatea de producție a secției.*

Și în hala mare s-a studiat posibilitatea de a se folosi mai rațional suprafața productivă. Ca urmare a studiilor făcute, în această hală a fost mutat atelierul rulmenți-vagoane.

AUREL CRISTEA
inginer

● *Locomotiva C.F.F. nr. 764—257 de la Ocolul silvic Gugești, raionul Focșani, condusă de comunistul Maftei Chirilă, transportă zilnic din pădurile ocolului bușteni, lemne de foc și alte produse lemnoase. Într-una din zile locomotiva s-a defectat. S-a rupt automatul de la roata motor. Reparația, care trebuia făcută la I.R.U.M.-Reghin, ar fi durat cel puțin 20 zile. În acest timp ocolul silvic Gugești nu și-ar fi putut realiza planul.*

La propunerea maistrului mecanic Emil Marinschi s-a trecut la executarea reparației în atelierul ocolului.

Sudorul Postolache Lefter, strungarii Al. Georgescu și Vasile Dumitru, lăcătușul Busuioc Alexe, mecanicul Maftei Chirilă au lucrat cu mult suflet, reușind să redea în circulație locomotiva în numai cinci zile.

L. MOSOR
planificator

● *În vederea ridicării calificării muncitorilor conducerea întreprinderii miniere Rovinari a luat măsuri pentru deschiderea unor cursuri de calificare cu o durată între 6 și 10 luni. La aceste cursuri s-au înscris peste 170 muncitori. Lecțiile la aceste cursuri sînt predate de ingineri și tehnicieni ai întreprinderii miniere Rovinari.*

EM. BOCANCIOS
mecanic

LISTA OFICIALA DE CIȘTIGURI

la obligațiunile C.E.C. 3% cu cîștiguri. Tragerea de bază din 29 februarie 1960

Nr. ord. cîștigurilor	Nr. seriei	Nr. obligațiunii cîștigătoare	Valoarea cîștigurilor	
			Parțială	Totală
1	03421	29	75.000	
1	15341	38	50.000	
1	13.374	39	25.000	
1	06945	16	10.000	
1	10017	10	10.000	
1	04460	15	5.000	
1	05982	30	5.000	
1	09809	40	5.000	
1	12983	23	5.000	
1	17945	10	5.000	
1	21448	37	5.000	200.000
	Terminația seriei			
25	080	50	2.000	50.000
25	158	42	2.000	50.000
25	212	41	2.000	50.000
25	314	23	2.000	50.000
250	00	10	800	200.000
250	13	15	800	200.000
250	33	33	800	200.000
861			Total	1.000.000

Cîștigurile de mai sus revin obligațiunilor de bază de 200 lei.

Obligațiunile cîștigătoare, în valoare fracționară de 100, 50 și 25 lei, cîștigă $^1/_2$, $^1/_4$, respectiv $^1/_8$ din cîștigurile de mai sus.

Plata cîștigurilor se face la toate casele raionale de economii.

Diafilmul: „Muzeul Romîno-Rus"

De curînd, Muzeul Romîno-Rus, în colaborare cu Studioul „Al. Sahia", a realizat un diafilm de popularizare a acestui muzeu al Capitalei, care posedă bogate colecții de hrisoave, colecții numismatice, obiecte de artă etc. Prezentînd o mare parte din exponatele cuprinse în muzeu, diafilmul oferă spectatorilor o imagine cuprinzătoare asupra relațiilor romîno-ruse de-a lungul veacurilor. Diafilmul va fi pus la dispoziția școlilor, muzeelor și a altor instituții din țară.

INSEMNĂRI

In primul rînd, conținutul lecțiilor

La școlile de partid și la universitățile serale de marxism-leninism de pe lîngă comitetele regionale de partid, numeroși activiști de partid, cadre de conducere din aparatul de stat și din economie, oameni de știință, artă și cultură, studiază economia politică, filozofia marxistă, istoria patriei noastre și a partidului nostru. Ca și în alte verigi ale învățămîntului de partid, în universitățile serale și școlile de partid s-au obținut în acest an școlar rezultate pozitive în creșterea nivelului teoretic și sporirea eficacității practice a propagandei de partid.

Numeroase lecții și seminarii ținute în cadrul școlii de partid de 1 an de pe lîngă Comitetul regional de partid Craiova se caracterizează printr-o tratare corespunzătoare a temei, printr-o legare strînsă a problemelor teoretice de problemele politicii partidului, ale construcției socialiste în țara noastră, de sarcinile concrete locale.

Astfel, lecția cu privire la politica Partidului Muncitoresc Romîn de industrializare socialistă a țării noastre explică, pe baza învățăturii marxist-leniniste, politica partidului nostru de industrializare socialistă ca o condiție hotărîtoare pentru construirea bazei tehnico-materiale a socialismului, subliniază justețea acestei politici, înfățișînd totodată, în cadrul procesului general de industrializare a țării, succesele și perspectivele dezvoltării industriale a regiunii Craiova. În seminarii, mulți tovarăși au ilustrat problemele teoretice dezbătute cu fapte din activitatea lor, a instituțiilor și întreprinderilor unde lucrează, din dezvoltarea țării noastre.

Cu toate progresele realizate, la școala de partid din Craiova au fost predate lecții și s-au desfășurat seminarii în care problema principală a propagandei — conținutul ei — nu se aflau în centrul atenției. De aci faptul că au fost ținute lecții insuficient legate de viață, de problemele practice ale aplicării politicii partidului sau în care sarcina legării propagandei de viață este înțeleasă ca un îndemn spre... tratarea îngust-tehnicistă a problemelor. La școala de partid din Craiova un șir de lecții consacrate gospodăriilor agricole de stat — în loc să se ocupe și să explice problemele principale ale îmbunătățirii activității economice a G.A.S., problema rentabilității și căile ridicării productivității muncii, reducerii prețului de cost al producției vegetale și animale etc. — au trecut cu vederea tocmai aceste probleme, în lecții punîndu-se accentul pe îngrămădirea a diferite cifre și date, neexplicate și neinterpretate sau de importanță secundară. Un indiciu simptomatic al slabei legături cu viața este și faptul că în aceste lecții se întîlnesc numeroase exemple din regiunile București, Timișoara, Ploești, Baia Mare și din alte regiuni — o singură regiune fiind „vitregită": regiunea Craiova, unde a fost ținută lecția!

Nu este de mirare că lipsurile lecțiilor amintite s-au reflectat în desfășurarea seminariilor pe această temă, în cadrul cărora unii participanți, la rîndul lor, au tratat problemele, de asemenea îngust, declarativ, fără a analiza esența problemelor, fără a scoate în evidență principalele sarcini actuale ale gospodăriilor agricole de stat, importanța și căile îndeplinirii lor.

Trebuie totodată spus că au fost predate unele lecții a căror combativitate și caracter militant lasă de dorit. De pildă, lecția despre dictatura proletariatului, ținută la această școală, acordă o insuficientă atenție combaterii temeinice, argumentate a diferitelor teorii reformiste, oportuniste care neagă necesitatea dictaturii proletariatului și încearcă să diminueze rolul statului socialist.

Aceste lipsuri care au micșorat eficacitatea învățămîntului la școala de partid din Craiova nu pot fi desprinse de faptul că o bună bucată de vreme Comitetul regional de partid Craiova a acordat prea puțin sprijin conducerii învățămîntului de partid, conținutului lui. De pildă, în anul 1958—1959 și la începutul acestui an școlar, în fața elevilor școlii de partid din Craiova nu s-au ținut de loc expuneri privind problemele dezbătute la plenarele comitetului regional de partid.

În ultimul timp, comitetul regional și conducerea școlii au luat unele măsuri în vederea îmbunătățirii conținutului lecțiilor și realizării unei mai strînse legături cu sarcinile concrete ale construcției socialiste. A fost organizată o consfătuire cu lectorii școlii în cadrul căreia au fost analizate un șir de lecții predate în fața cursanților; pe baza propunerilor făcute în cadrul consfătuirii a fost lărgit corpul de lectori și au fost adoptate unele măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea învățămîntului. Elevii școlii au vizitat Uzina de mașini agricole „7 Noiembrie" și Fabrica de zahăr din Podari unde au ascultat expuneri făcute de cadre economice din aceste întreprinderi despre „Căile creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost", precum și uzinele „Electroputere" unde au audiat o expunere despre „Metodele de folosire mai eficace a suprafețelor de producție". La G.A.C. Poiana Mare s-a organizat o expunere despre munca de agitație, iar la Casa raională de cultură din Calafat — li s-a vorbit despre aspecte actuale ale muncii culturale de masă.

Bucurîndu-se din partea organelor locale de partid de mai mult sprijin pentru îmbunătățirea conținutului activității sale, școala de partid din Craiova va obține succese mai importante în pregătirea ideologică-politică a cursanților, ca militanți activi pentru traducerea în viață a politicii marxist-leniniste a partidului nostru.

Artiștii constănțeni în căutarea noului din viață

În fiecare regiune a țării s-a înfiripat, în anii regimului democrat-popular, o viață culturală și artistică interesantă, la dezvoltarea căreia contribuie cu entuziasm actori, scriitori, muzicieni, pictori, sculptori, precum și mii de artiști amatori. În regiuni ca Botoșani, Hunedoara, Constanța, Bacău au loc tot mai des vernisaje de expoziții, concerte simfonice, spectacole de operă și balet, festivaluri și concursuri ale artiștilor amatori.

Din inițiativa comitetului regional de partid a fost organizată la Constanța prima expoziție de artă plastică a pictorilor, sculptorilor și graficienilor din regiune (ianuarie — februarie 1960) în care au fost expuse lucrările selecționate dintr-un mare număr de tablouri și sculpturi prezentate.

Ideea de a pune în aceeași expoziție lucrări ale amatorilor alături de cele ale profesioniștilor s-a dovedit rodnică. Vizitatorul expoziției își poate da seama de posibilitățile artiștilor constănțeni, de preocupările și căutările lor. În expoziție sînt prezentate lucrări realizate cu mijloace diferite, în maniere diferite. Expoziția relevă strădania artiștilor plastici locali, de a oglindi în operele lor marile transformări care au loc în prima regiune complect colectivizată din țara noastră.

Trăsătura cea mai evidentă a lucrărilor expuse este participarea la actualitate. Este emoționant să constați că un artist ca Geo Cardaș, în vîrstă de 70 de ani, bate tinerește drumurile satelor, vizitează gospodării colective, se oprește în porturile dunărene printre pescari, face schițe după oameni în plin efort al muncii. Lucrări ca „Pescari la mila 23", „Bărci pe Dunăre", sînt mărturii că artistul este sensibil în fața noului.

Alături, un pictor amator: Constantin Găvenea, de meserie învățător. Un alt entuziast al noului. După orele de școală, pictorul amator își ia uneltele și pleacă să picteze. Îl încîntă mai ales acel peisaj care împărtășește ochiului ceva din viața nouă, tumultuoasă, a regiunii. În lucrările sale, „Fabrica din Tulcea" și „Indiguiri în Deltă" simți emoția celui care participă la schimbarea socialistă a peisajului bătrînei Dobroge. Întreaga această viață, în care apar construcții interesante, mari obiective industriale, construcții de vile pe litoral, porturi în dezvoltare, gospodării agricole colective constituie, împreună, un vast cîmp de inspirație.

„Schiță din portul Tomis", „Uzina Ovidiu II" de N. Rădulescu, „Noi construcții" de arhitectul Lutfi Șefchi, iată cîteva din lucrările peisagiștilor din expoziție. Titlurile tablourilor spun destul de mult dar, cu toate că pe alocuri realizarea artistică se mai resimte de pe urma unor stîngăcii și soluții naive, direcția către care merg artiștii plastici oferă posibilități multiple ca strădaniile artiștilor să ducă la rezultate merituoase.

Omului — celui care dă viață zi cu zi unor planuri mărețe înnoitoare — artiștii constănțeni i-au închinat numeroase portrete. Este vorba despre fruntași în producție din întreprinderi, gospodării colective, S.M.T.-uri etc.

Dintre cele mai reușite, amintim: portretul muncitorului Oprea Stancu și portretul tractoristului fruntaș Vasile Cămărașu, realizate de pictorul amator Filip Constantin.

Vizitatorul expoziției reține, de asemenea, alte cîteva lucrări interesante, atît prin tematica lor cît și ca realizare artistică: Proiectul compozițional „Doftana" de sculptorul Ion Duman, portretul fruntașului Fl. Penciulescu de sculptorul V. Vătămanu, o remarcabilă „Iarnă" de E. Mărgărit și altele din care numai cîteva s-au putut vedea în expoziție.

La realizările obținute au contribuit activ și artiștii plastici tineri, absolvenți ai institutelor de învățămînt artistic superior, care lucrează de mai multe luni în regiune.

Constituind un succes al artiștilor constănțeni, expoziția a scos la lumină și unele lipsuri, pe care vizitatorii nu le-au trecut cu vederea și care trebuie să stea în atenția organizatorilor unor expoziții viitoare. Printre altele, trebuie amintit că în expoziție lipsesc lucrările artiștilor dintr-o serie de orașe, întreprinderi și raioane ale regiunii.

Casa regională a creației populare ar fi bine să creeze condiții ca artiștii să-și lărgească tot mai mult orizontul, să se îndrepte spre o varietate mai mare de subiecte și spre aprofundarea acestora. Fabricile noi, centralele electrice, gospodăriile agricole de stat și colective sînt vizitate, ele inspiră pe artiști. Dar uneori pictorii nu văd și pe aceia care muncesc, care se străduiesc să înnoiască chipul patriei noastre — pe oameni. Omul, cu gîndurile, preocupările, sentimentele care îl animă, este adesea văzut schematic. Din actuala expoziție lipsește în mare măsură compoziția, care ar fi oferit posibilități multiple de oglindire a realității.

Ar fi de dorit ca artiștii plastici constănțeni să fie îndrumați să dea o mai mare atenție graficii, pastelului, mijloace artistice cu nimic inferioare uleiului și care dau artistului posibilitatea de a surprinde viu, spontan, scene din viață.

Orientarea expozanților către temele de actualitate trebuie să fie susținută prin perfecționarea mijloacelor lor artistice. Participanții la expoziția de la Constanța au încă de depus eforturi serioase pentru a-și cultiva talentul, pentru a-și însuși și a-și ridica măiestria.

Oamenii muncii constănțeni urmăresc cu viu interes realizările artiștilor plastici din regiune. Ei așteaptă de la aceștia noi lucrări valoroase, cu un înalt conținut de idei, lucrări pline de frumusețe.

M. SIMIONESCU

PRIN SĂLILE EXPOZIȚIILOR

CĂRȚI PENTRU COPII

Pentru preșcolari (3—7 ani)

STELLA ESCHENASY: „De-a dura". Lucrarea cuprinde un material didactic interesant, constituind un ajutor prețios în munca pedagogilor din grădinițele de copii. Este vorba de o serie de jocuri care urmăresc să dezvolte memoria, atenția, spiritul de orientare al copiilor și deprind totodată pe copii cu viața în colectiv. (208 pag. — 7,75 lei).

„A fost odată" (culegere), Volumul cuprinde 6 povești populare rusești: Lupul și iezii, Cumătra vulpe și lupul, Țapul, berbecul și motanul cel poznaș, Vulpea și tăvălugul și altele. (40 pag. — 6 lei).

G. BOIKO: „Surorile strengărițe". Într-un ciclu de 9 poezii, însoțite de ilustrații sugestive, poetul sovietic G. Boiko înfățișează copiilor de vîrstă preșcolară cîteva animale și păsări din imediata lor apropiere (10 pag. — 3 lei).

Pentru școlarii mici (7—10 ani)

M. SADOVEANU: „Dumbrava minunată". Povestirea poartă pe micul cititor într-o noapte de feerie în care o fetiță, Lizuca, însoțită de cîinele său credincios, Patrocle, pleacă de acasă și se pierde într-o dumbravă minunată (56 pag. —5 lei).

E. CAMILAR: „Stejarul din Borzești". În această carte, scriitorul E. Camilar repovestește un episod din istoria poporului nostru. În timpul copilăriei lui Ștefan cel Mare, tătarii năvălesc în Moldova și ajung la Borzești, unde viitorul domnitor se juca cu prietenii săi. Unul dintre copii rămîne agățat de un stejar și hanul tătar îl ucide. Mai tîrziu, Ștefan devenind domn pedepsește pe hanul tătarilor. (32 pag. — 5 lei).

I. M. ȘTEFAN: „O întîmplare în împărăția zăpezilor". Cu prilejul unei călătorii, doi copii suferă un accident de avion și rămîn în Groenlanda. Împrejurările dramatice prin care trec îi fac să ia cunoștință cu flora și fauna din ținuturile arctice, pe care odată cunoscute, le pun în slujba salvării lor. (76 pag. — 2,10 lei).

„Cerbul de aur" (culegere). Volumul este alcătuit din basme populare românești **(„Cerbul de aur", „Împărăteasa furată")**, în care este vorba despre eroi populari înzestrați cu calități deosebite, despre puterea dragostei părintești etc. În volum se află și o variantă a cunoscutului basm **„Cenușăreasa".** (56 pag. — 3,25 lei).

„Povestind copiilor" (culegere). Volumul cuprinde 15 povestiri adresate micilor cititori, scrise de un grup de tineri scriitori. Din cuprins fac parte povestirile: **„Cuc, cuc, fă-te haiduc"** de M. Cremene; **„Piept alb"** de S. Doinaș; **„La pîndă"** de V. Grădișteanu; **„Cum s-au întîlnit lacrimile băiețașului din tabără cu lacrimile băiețașului de acasă"**; **„Chibritul nesocotit"** de M. Mohov; **„Rima și Gaița"** de O. Monta, **„Termometrul are febră"** de M. Stoian și altele (128 pag. — 5,25 lei).

Cinema - Radio

Patria (8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15): Telegrame; Republica (8,15; 10,30; 12; 14,15; 17,15; 19,40; 22), București (10; 12,15; 14,45; 19,15; 21,30), Gh. Doja (10; 12; 15; 14,30; 16,30; 19; 21,30), Al. Sahia (9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21): Enrico Caruso; Magheru (10; 12; 15; 17; 19; 21), Lumina (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), 1 Mai (14,30; 16,45; 19; 21,15): Ea te iubește; V. Alecsandri (10; 12; 15; 17; 19; 21), Înfrățirea între popoare (15; 17; 19; 21): La răscruce de drumuri; I. C. Frimu (9,30; 12; 15; 18; 21), Flacăra (9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), Olga Bancic (10,30; 13; 15,30; 18; 20,30), Boleslav Bierut (14; 17,15; 20,30): Ultima noapte pe „Titanic"; Elena Pavel (10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21): Tamango; Central (10; 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Miorița (15; 17; 19; 21). Floreasca — marți, miercuri, joi, vineri, (orele 17; 19), duminică (15; 17; 19), N. Bălcescu (15; 17; 19; 21): Voci în insulă; Victoria (10,15; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Unirea (16; 18,15; 20,30): 105% Alibi; 13 Septembrie (15; 17; 19; 21), Donca Simo (14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Libertății (10; 12; 15; 17; 19; 21): Mai tare ca moartea; Maxim Gorki (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30): Abuz de încredere; Timpuri Noi (rulează în continuare de la 10—21): Dans cuman — Întîlnire pe arena de gheață — Vicleanul — De partea cealaltă a ecuatorului; Tineretului (16; 18,15; 20,30): Fata cu chitara; 8 Martie (15; 17; 19; 21), Mosilor (15; 17; 19; 21), 30 Decembrie (11; 15; 17; 19; 21): Despre prietenul meu; Al. Popov (rulează în continuare de la 10—21): Balada violoncelului; Grivița (10; 12; 14; 17; 19; 21): Lilli; V. Roaită (10; 12; 15; 17; 19; 21), Volga (15; 17; 19; 21): Secretul cifrului; C. David (15; 17; 19; 21): Sable și zar; Munca (16; 18,10; 20,30): Strengarii; Arta (15,30; 18; 20,30), B. Delavrancea (15,30; 17,45; 20): N-a fost în zadar; T. Vladimirescu (15; 17; 19; 21): Halducii din Rio-Frio; 16 Februarie (15; 17; 19; 21): Casa părintească; Ilie Pintilie (15,30; 18; 20,30): Stelele; Popular (16; 18,30; 21): Soarta unui om; M. Eminescu (16; 18,30; 20,45): Revolta peonilor; 8 Mai (15; 17; 19; 21): Undele eterne; G. Coșbuc (10; 12,15; 15,30; 18; 20,30): Lady Hamilton; G. Bacovia (15; 17; 19; 21): Un meci neobișnuit; Drumul Serii (16; 18,15; 20,30): Singe alb; Aurel Vlaicu (15; 17; 19; 21): În căutarea comorii.

CUM VA FI VREMEA?

Pentru următoarele trei zile: vreme rece, mai ales în Moldova, Dobrogea și Bărăgan. Vînt, temporar tare în nord-est. Precipitații locale sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare.

MIERCURI, 2 MARTIE

● Emisiunea „Vreau să știu" — orele 9,30 — I ● Sfatul medicului: bucătăria dietetică — orele 5,55 — I ● Vorbește Moscova — 16.15 — I ● Teatru la microfon: „Năpasta" de I. L. Caragiale — orele 19,30 — II ● Simfonia a II-a „A Republicii" de N. Buiciiu — orele 14.00 — I; Concertul pentru vioară și orchestră de Mendelsohn—Bartholdy (solist David Oistrah) — orele 20.30 — I; Chaconna de Purcell și Concertul pentru pian și orchestră în re minor de Mozart (solist Edwin Fischer) — orele 21.45 — II ● Emisiunea „Școala și viața" — 21,00 — I.

JOI, 3 MARTIE

● Tribuna Radio: Bazele științifice ale politicii Partidului Muncitoresc Romîn — orele 19,05 — I ● „Părinți și copii" — orele 21,45 — II ● Dicționar muzical (despre vioară) — orele 18.00 — I ● Emisiunea de cîntece: Părinte drag, Partid iubit — orele 20.45 — II ● Emisiunea pentru sate: Lucrările de îngrijire a păsunilor — orele 6,15 — I ● Concertul pentru pian și orchestră de Haciaturian — 22,25 — II; Sextetul în Si bemol major de Brahms — 23,13 — I.

(I, II indică programul I sau II)

Şedinţa plenară a Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R. P. Romînă

Marţi dimineaţa a avut loc şedinţa plenară a Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R. P. Romînă.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Cezar Petrescu. Acad. Geo Bogza, vicepreşedinte al Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R. P. Romînă, a prezentat apoi un raport în problema dezarmării. În continuare a luat cuvîntul tov. Ion Pas, preşedintele Comitetului de Radiodifuziune şi Televiziune, care a făcut o expunere asupra lucrărilor celei de-a treia conferinţe internaţionale a „mesei rotunde" consacrate problemelor dezarmării, la care a participat recent la Londra. Tov. Sanda Rangheţ a prezentat apoi o informare asupra lucrărilor consfătuirii de la Budapesta a secretarilor organizaţiilor naţionale pentru apărarea păcii din ţările Europei.

La discuţii au luat parte: acad. Raluca Ripan, Eroul Muncii Socialiste Haidu Iuliu, mitropolitul Justin Moisescu, Elena Livezeanu, secretară a Comitetului naţional al femeilor din R. P. Romînă, scriitorul Szemlér Ferenc, Filip Geltz, membru al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, general colonel în rezervă Ilie Creţulescu, precum şi alţi oameni de ştiinţă şi cultură, muncitori, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, ai cultelor religioase, secretari ai comitetelor regionale de luptă pentru pace.

Concluziile lucrărilor plenarei au fost expuse de acad. Horia Hulubei, vicepreşedinte al Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R. P. Romînă.

În raportul şi în informările prezentate, în discuţii cît şi în concluzii, s-au subliniat condiţiile favorabile în care acţionează în prezent forţele păcii din întreaga lume. Raportul de forţe pe arena internaţională s-a schimbat în mod hotărît în favoarea păcii. Creşterea imensă a puterii economice a U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste, succesele obţinute de ele în toate domeniile, sînt privite cu admiraţie de sute de milioane de oameni.

În dezbateri s-a relevat însemnătatea iniţiativelor de pace ale Uniunii Sovietice şi răsunetul puternic pe care îl au ele în cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale. A fost de asemenea scoasă în evidenţă politica consecventă de destindere în relaţiile internaţionale dusă de ţările lagărului socialist. Ideile coexistenţei paşnice, la care aderă o serie de state din Asia şi Africa, au arătat vorbitorii, se bucură astăzi de sprijinul unor cercuri influente din toate ţările lumii.

Numeroase fapte dovedesc că cercurile interesate în agravarea situaţiei internaţionale sînt tot mai izolate, că politica potrivnică destinderii încordării poartă stigmatul oprobiului public. Arătînd că problema dezarmării este problema primordială a actualei situaţii internaţionale, o preocupare a întregii omeniri iubitoare de pace, plenara s-a pronunţat în favoarea înfăptuirii cît mai grabnice a propunerilor sovietice privind dezarmarea generală şi totală şi a cerut să fie interzise pentru totdeauna experienţele cu armele atomice şi cu hidrogen.

Plenara a salutat convocarea conferinţei la nivel înalt, exprimîndu-şi speranţa că la această întîlnire se va face un nou pas spre destinderea încordării în relaţiile internaţionale.

Participanţii la şedinţă au subliniat totodată însemnătatea pe care o va avea în rezolvarea problemei dezarmării apropiata conferinţă de la Geneva a Comitetului celor zece ţări, printre care şi R. P. Romînă.

Plenara a luat atitudine faţă de uneltirile acelor cercuri care continuă să se situeze pe poziţiile războiului rece, care ridică obstacole în calea dezarmării generale şi încetării experienţelor cu arma nucleară. Plenara a condamnat cu hotărîre politica de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de reînviere a fascismului dusă de cercurile revanşarde din R.F.G. şi sprijinită de adversarii destinderii internaţionale şi de partizanii războiului rece dintr-o serie de ţări occidentale. Plenara a relevat din nou necesitatea imperioasă a reglementării paşnice a problemei germane.

S-a subliniat că luptătorii pentru pace din ţara noastră, întregul nostru popor este hotărît să sprijine din toate puterile politica de pace a guvernului nostru, acţiunile sale consecvente pentru dezvoltarea colaborării cu toate statele.

Vorbitorii au arătat că poporul romîn este hotărît să-şi aducă şi pe mai departe contribuţia sa la lupta pentru apărarea păcii, să păstreze trează vigilenţa faţă de uneltirile adversarilor prieteniei şi colaborării între ţări.

În dezbateri s-a relevat necesitatea de a se continua acţiunea de informare largă a oamenilor muncii asupra principalelor probleme ale situaţiei internaţionale, de a se organiza manifestări publice care să constituie o nouă contribuţie a mişcării pentru pace din ţara noastră la cauza apărării păcii în lume.

(Agerpres)

Consfătuire privind construcţiile agrozootehnice

Luni au luat sfîrşit la Casa agronomului din Bucureşti lucrările consfătuirii pe ţară privind realizarea de construcţii agrozootehnice ieftine şi durabile, organizată de Ministerul Agriculturii.

Consfătuirea a dezbătut, în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1959, probleme privind proiectarea şi organizarea construcţiilor în agricultură, măsurile şi metodele ce trebuie aplicate în scopul folosirii cu maximum de eficienţă a investiţiilor şi efectuarea de construcţii corespunzătoare cerinţelor producţiei şi perspectivelor de dezvoltare a unităţilor agricole socialist-cooperatiste.

Din lucrările consfătuirii a reieşit că investiţiile destinate construcţiilor agricole au crescut în ultimii ani. În gospodăriile agricole de stat a fost mărită în anii 1958—1959 capacitatea de adăpostire a bovinelor cu 50 la sută, iar capacitatea de depozitare a cerealelor a fost mărită cu 22.000 vagoane.

În gospodăriile colective au fost ridicate numai în anul trecut aproape 13.000 de diferite construcţii, folosindu-se în acest scop în proporţii mai mari veniturile proprii. Multe gospodării agricole colective, îndeosebi din regiunile Constanţa, Craiova, Galaţi şi altele au acumulat o experienţă bogată în amplasarea, organizarea şi executarea construcţiilor. Ele au folosit materiale din resurse locale ca lemn de construcţie rurală, stuf, pietriş, au confecţionat în gospodării cărămizi, ţigle şi chirpici realizînd astfel la noile construcţii economii de zeci de milioane de lei.

Participanţii la consfătuire au scos în evidenţă unele lipsuri care mai dăinuie în realizarea construcţiilor agrozootehnice. Ei au subliniat faptul că gospodăriile agricole de stat mai dispun încă de rezerve pentru reducerea costului construcţiilor, precum şi necesitatea ca noile lucrări să contribuie la creşterea producţiei şi a productivităţii în agricultură. De asemenea, s-a subliniat că unele gospodării colective, lipsite de îndrumare tehnică, n-au orientat just investiţiile pentru construcţii, proiectele n-au fost întotdeauna întocmite pe baza studierii resurselor de materiale locale, n-au fost organizate brigăzi de construcţie. Din această cauză unele lucrări sînt încă costisitoare.

Consfătuirea a propus o serie de măsuri menite să ducă la realizarea unei cît mai mari eficienţe a investiţiilor în construcţiile agrozootehnice, pentru ca din fiecare sumă cheltuită să rezulte într-un timp cît mai scurt producţii sporite şi venituri băneşti mari. (Agerpres)

Plecarea unui grup de artişti romîni în India

Marţi dimineaţa, un grup de artişti romîni au părăsit Capitala plecînd spre India, unde vor întreprinde un turneu în oraşele Bombay, Delhi şi Calcutta. Grupul este alcătuit din balerinii Valentina Massini şi Gelu Barbu, prim-solişti ai Teatrului de Operă şi Balet al R. P. Romîne, soprana Livia Liseanu şi basul Traian Popescu, prim-solişti ai Operei romîne din Cluj, precum şi pianistul acompaniator Alexandru Şumski de la Radioteleviziune.

După spectacolele prezentate în India, artiştii romîni îşi vor continua turneul în Indonezia. (Agerpres)

Cu prilejul aniversării Armatei populare naţionale a R. D. G.

Cu prilejul celei de-a patra aniversări a Armatei populare naţionale a Republicii Democrate Germane, marţi la amiază s-a deschis în sălile Casei Centrale a Armatei din Capitală expoziţia „Două state germane, două armate diferite".

Expoziţia cuprinde pe de o parte numeroase panouri şi fotografii ce înfăţişează diferite aspecte din activitatea Armatei populare naţionale a R. D. Germane şi pe de altă parte material care demască acţiunile militariste ale cercurilor revanşarde din R. F. Germană.

La deschiderea expoziţiei au participat generali şi ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate, reprezentanţi ai unor instituţii centrale şi organizaţii obşteşti.

Au participat Henry Bringmann, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Germane la Bucureşti, şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Expoziţia a fost oferită în dar forţelor armate ale R. P. Romîne de către Armata populară naţională a R. D. Germane.

★

Marţi seara, ataşatul militar al R. D. Germane la Bucureşti, lt. col. Heinz Huhn, a oferit în saloanele ambasadei un cocktail cu prilejul celei de-a 4-a aniversări a Armatei populare naţionale a R.D.G.

Au luat parte general colonel Floca Arhip şi general locotenent Mihai Burcă, adjuncţi ai ministrului Forţelor Armate, N. Şerban, director ad interim al Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, generali şi ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate.

Au participat şefi ai unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi ataşaţi militari.

În timpul cocktailului, lt. col. Heinz Huhn şi generalul colonel Floca Arhip au rostit toasturi.

Cocktailul s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Sărbătorirea aniversării R. A. U. la Casa de cultură a studenţilor din Bucureşti

Cu prilejul sărbătoririi aniversării Republicii Arabe Unite, la Casa de cultură a studenţilor „Grigore Preoteasa" din Bucureşti a avut loc o festivitate organizată de studenţii şi aspiranţii din R.A.U. care învaţă în institutele de învăţămînt superior din Capitală, în colaborare cu Consiliul Uniunii asociaţiilor studenţilor bucureşteni.

La festivitate au participat reprezentanţi ai Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, ai Comitetului Executiv al U.A.S.R., cadre didactice din învăţămîntul superior, numeroşi studenţi romîni şi străini.

Au fost de faţă domnul Farid Chehlaoui, ambasadorul R.A.U. la Bucureşti şi membri ai ambasadei.

Despre însemnătatea acestei sărbători a vorbit Salim Maruf, student în anul II al Institutului de petrol, gaze şi geologie din Bucureşti. Studenţii din Republica Arabă Unită au fost salutaţi de tov. Tudor Homoş, secretar al Consiliului U.A.S. din Bucureşti, precum şi de reprezentanţi ai unor grupuri de studenţi străini.

A urmat un program artistic.

Au fost prezentate apoi cîteva filme documentare oglindind aspecte din R.A.U. Festivitatea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

J. Alessandri despre problema încetării cursei înarmărilor în America Latină

SANTIAGO DE CHILE 1 (Agerpres). — Agenţia Associated Press anunţă că la 29 februarie preşedintele Republicii Chile, Jorge Alessandri, a ţinut o conferinţă de presă în legătură cu convorbirile sale cu preşedintele Eisenhower care se află într-o vizită oficială de trei zile în această ţară.

Arătînd că au fost abordate probleme de interes general pentru America Latină şi chestiuni referitoare la relaţiile chiliano-americane, Alessandri a spus: „Am comunicat preşedintelui Statelor Unite că socotesc problema încetării cursei înarmărilor în America Latină ca avînd o importanţă fundamentală pentru noi. Sarcina noastră esenţială constă în a accelera dezvoltarea economică a ţărilor continentului". Preşedintele statului chilian a precizat că a vorbit preşedintelui Eisenhower despre convocarea unei conferinţe speciale privind dezarmarea Americii Latine, a cărei dată va trebui fixată de comun acord cu toate ţările latino-americane.

O ripostă dată oportuniştilor

BAGDAD 1 (Agerpres). — TASS

La 28 februarie ziarul „Ittihad Aş-Şaab" a publicat un comunicat cu privire la ieşirea a doi membri — Feisal Al-Karaiş şi Hasan Yusuf — din comitetul fondatorilor grupului lui Daud Saig. Ziarul a înserat declaraţiile lor în această privinţă.

„Am colaborat cu Daud Saig, scrie Feisal Al-Karaiş, şi mi-am pus semnătura pe declaraţia prin care era solicitată autorizaţia de a se întemeia Partidul Comunist din Irak, crezînd că aceasta va contribui la cauza mişcării comuniste din republică. După ce partidul nostru primise autorizaţia, am urmărit cu atenţie evoluţia evenimentelor... Apoi m-am convins că acţiunea mea, întreprinsă pentru „salvarea partidului", s-a dovedit a fi în realitate o acţiune subversivă care contravine principiilor marxist-leniniste. Mi-am dat seama de indignarea pe care masele largi ale populaţiei au manifestat-o faţă de acţiunile noastre.

Toate încercările de a atrage pe comunişti de partea noastră au suferit un eşec şi pînă în prezent numai cîteva persoane au devenit membri ai acestui partid. Pe lîngă aceasta, partidele comuniste din celelalte ţări şi mişcarea muncitorească au condamnat acţiunea săvîrşită de noi, fapt care l-a determinat pe Daud Saig să publice în ziarul „Al-Mabda" articole care cuprindeau atacuri împotriva partidelor comuniste şi a mişcării proletare internaţionale, împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor socialiste".

Autorul scrie în continuare că în momentul de faţă în rîndurile conducerii mabdiştilor au loc certuri şi disensiuni, aceşti lideri acuzîndu-se reciproc că ar fi duşmani ai mişcării comuniste şi ai clasei muncitoare.

„Toate acestea, scrie el în continuare, m-au făcut să-mi revizuiesc poziţia şi să iau hotărîrea de a ieşi din comitetul fondatorilor. Chem pe dl. Saig şi pe ceilalţi membri ai acestui comitet să iasă, ca şi mine, din rîndurile lui şi să înceapă să muncească în interesul clasei muncitoare, al unităţii rîndurilor naţionale, în conformitate cu principiile marxism-leninismului şi pentru lichidarea spărturii pe care imperialiştii şi reacţionarii o folosesc împotriva republicii noastre şi a poporului nostru".

În declaraţia sa Hasan Yusuf scrie că el părăseşte grupul lui Saig întrucît s-a convins că el nu reprezintă un partid, ci este „doar un grup de persoane a căror activitate urmăreşte subminarea Partidului Comunist din Irak".

★

BAGDAD 1 (Agerpres). — TASS

În legătură cu articolul apărut zilele acestea în ziarul „Al-Mabda" sub semnătura lui Daud Saig (în care el îşi exprimă nemulţumirea în legătură cu materialele referitoare la Partidul Comunist din Irak, publicate în presa ţărilor lagărului socialist, şi pune la îndoială justeţea comentariului difuzat de postul de radio Moscova—Nota corespondentului) ziarul „Ittihad Aş-Şaab" a publicat un articol în care dă o ripostă declaraţiei lui Saig. „Atît în ţările arabe cît şi în întreaga lume, se spune în articol, partidele comuniste au adoptat o poziţie de dezaprobare faţă de clica oportunistă care a uzurpat numele de Partid Comunist din Irak. Această poziţie a fost firească, ea corespunzînd principiilor internaţionalismului şi marxism-leninismului. Cele mai însemnate declaraţii în această problemă le-au constituit articolele apărute în ziarele sovietice „Pravda", „Izvestia" şi „Trud", care cuprindeau extrase din platforma politică a partidului nostru, precum şi din interviul tovarăşului Zaki Heiri în problema schimbării denumirii partidului... Aşadar, atît în lagărul socialist cît şi în ţările arabe, partidele comuniste critică atitudinea oportuniştilor, îi zic pe nume şi condamnă pe aceia care o îndrumă. În ceea ce priveşte însă ziarul bulevardier al grupului oportunist („Al Mabda" — Nota corespondentului), el a atacat partidele comuniste şi în special Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, acuzînd de „lipsă de înţelegere" presa şi radioul statelor socialiste.

Căpetenia grupului oportunist afirmă de asemenea că ar exista o sciziune în rîndurile comuniştilor din Irak, deşi întreaga lume s-a convins în decurs de o lună de falimentul total al clicii lui, atunci cînd el a suferit un eşec în încercarea de a aduna zece membri fondatori. Astfel oportunismul îşi demască o dată mai mult atitudinea ostilă nu numai faţă de partidul nostru, ci şi faţă de internaţionalismul proletar... Partidele comuniste, conchide „Ittihad Aş-Şaab", au o bogată experienţă de luptă împotriva oportunismului. Ele îşi dau seama prin urmare de caracterul clicii oportuniste respective din Irak. Ele şi-au asumat sarcina de a o demasca".

Despre băieţelul Harry şi adultul mister Salisbury

M. ŞOLOHOV

O poveste, ca atîtea altele, despre viaţa unui om oarecare, o poveste destul de tristă şi un pic hazlie... E mult de atunci. Într-o familie americană, din acelea numite deobicei onorabile, creştea şi umbla la şcoală un băieţel onest şi de ispravă, pe nume Harry. Acest Harry era probabil destul de capabil, sîrguincios la învăţătură şi bine crescut. Într-un cuvînt, a fost odată un băieţel ca mulţi alţii, care nu se distingea prin nimic de ceilalţi copii de-o seamă cu el. Cît priveşte corectitudinea sa, pun rămăşag că micuţul Harry era în această privinţă ireproşabil. Sînt profund încredinţat că n-a şterpelit vreodată din penarul vreunui coleg de şcoală nici măcar o peniţă, iar dacă era trimis după cumpărături mărunte nu lua fără îngăduinţa mamei nici un cent din restul de bani. Era, de bună seamă, un băieţel demn de încredere, şi poate chiar un model de bună comportare.

S-au scurs ani. Cu timpul, cum e şi firesc, Harry a ajuns adolescent, iar mai tîrziu, un tînăr descurcăreţ, care cunoaşte valoarea dolarului şi tot aşa, înaintînd în vîrstă, a devenit mister Salisbury, un ziarist destul de cunoscut, oploşit în paginile nu mai puţin cunoscutului ziar american „New York Times".

Micuţul Harry mă interesează prea puţin. Ca scriitor, pot spune că viaţa lui nu reprezintă pentru mine cine ştie ce descoperire. Eu nu sînt Mark Twain, iar Harry nu-i, fireşte, Tom Sawyer. În schimb, actualul mister Salisbury mă interesează sub aspect pur psihologic, şi numai pentru că şi pe el îl interesează opera mea, şi asta nu sub aspect psihologic sau artistic, ci exclusiv sub aspect politic.

Nu mai departe ca anul trecut, mister Salisbury a publicat în „New York Times" un articol în care, referindu-se la nişte zvonuri ce ar fi circulat în „cercurile literare din Moscova", afirma că aş fi terminat de mult „Pămînt deşteleanit", dar că la sfîrşitul romanului Davidov moare într-o închisoare sovietică şi că, tocmai datorită acestui fapt ar fi întîrziat atît de mult tipărirea cărţii. Şi nu numai atît: pînă şi vizita lui N. S. Hruşciov la Veşenskaia, mister Salisbury o pune în directă legătură cu finalul cărţii. Departe ajunge mister Salisbury, minat de imaginaţia sa pe cît de răutăcioasă, pe atît de stupidă. Poteca pe care şi-a ales-o pentru a stîrni senzaţie şi a-şi asigura venituri este murdară, lipsită de onestitate.

Anul trecut, în timp că mă aflam în America, am avut prilejul să-i citesc articolul. Atunci, am spus în glumă reprezentanţilor presei americane că în S.U.A., un oarecare mister Salisbury, destul de cunoscut în cercurile ziaristice, ţine cu tot dinadinsul să-mi fie coautor şi că asta mă îndeamnă să-mi termin cît mai repede romanul pentru că Salisbury i-a şi născocit un final şi încă unul care convine pesemne cel mai bine nepoftitului coautor sau patronilor lui şi anume: eroii romanului, comuniştii, să fie nimiciţi chiar de reprezentanţii puterii sovietice. Nădăjduiam că pînă la urmă, totuşi, se va trezi în mister Salisbury onestul băieţel Harry. Dar zadarnică mi-a fost speranţa: micuţul Harry doarme somnul de veci în businessmanul Salisbury. Mister Salisbury, un condeier nărăvit în rele şi lipsit de orice scrupule, l-a sugrumat cu mîinile sale murdare...

Şi iată că la 19 februarie apare în „New York Times" un alt articol al lui Salisbury cu un titlu senzaţional: „Eroul lui Şolohov are o altă moarte". Deşi articolul e nou, el reeditează de fapt vechile născociri năstruşnice ale autorului, cu unele complectări. Astfel Salisbury scrie: „...Davidov a fost cu rea intenţie acuzat de poliţia sovietică, arestat şi aruncat în închisoare, unde, după cum se spune, s-a împuşcat".

Ce-i pasă lui mister Salisbury că afirmaţiile sale sînt în mod evident pure aberaţii? El ştie una şi bună: să lasă cît mai multe rînduri. Tare aş dori să-l întreb unde a pomenit el închisoare în care deţinuţii să se plimbe cu revolverele în buzunar şi să-şi facă singuri seama?

Tot restul articolului lui Salisbury este scris cam în acelaşi spirit. Stai şi te întrebi: unde se termină la el ticăloşia şi unde începe prostia?

În finalul articolului, referindu-se la ultimul capitol, Salisbury scrie: „În locul unui sfîrşit închegat, sînt înşirate cinci episoade lipsite aproape de orice legătură între ele. În al doilea din aceste episoade se vorbeşte oarecum în treacăt despre moartea lui Davidov, într-un limbaj confuz".

De data aceasta, fiind vorba de o incursiune directă în domeniul artei, ţin să spun pe faţă, mister Salisbury: „La o parte! Ca să mă exprim delicat, aceasta nu este sfera dumneavoastră de activitate. Dacă, după părerea dumneavoastră, în ultimul capitol limbajul meu este confuz, daţi-mi voie să vă spun că atît limbajul cît şi conţinutul articolului dvs. sînt cît se poate de clare!".

A polemiza serios cu mister Salisbury în problemele artei, înseamnă a nu avea nici o consideraţie faţă de artă. De fapt nu despre asta e vorba. Ţin să întreb numai atît: dacă mister Salisbury era într-adevăr curios să afle finalul cărţii, de ce nu mi s-a adresat mie, cum s-ar spune direct la sursă, acum aproape trei decenii, imediat după apariţia primei cărţi? Sau de ce nu m-a întrebat cînd am fost în America? I-ar fi fost uşor să aibă o întrevedere cu mine. În cîteva cuvinte i-aş fi satisfăcut curiozitatea în ce priveşte finalul romanului meu. Aşa cum a fost conceput pe cînd lucram încă la prima carte, el se prezintă şi astăzi, fără nici un fel de schimbări sau transformări. N-am făcut niciodată din asta un secret. Totuşi, mister Salisbury preferă să invoce nu ştiu ce zvonuri care ar circula în „cercurile literare din Moscova". Tare aş fi curios să ştiu unde a găsit el aceste „cercuri": la redacţia ziarului „New York Times", la el acasă, sau la Moscova, în piaţa Tişinski?

Calea pe care şi-a ales-o mister Salisbury nu este deloc cinstită dar aceasta e o problemă de conştiinţă, bineînţeles, în ipoteza în care dumnealui o are, fie chiar în cantităţi microscopice.

La începutul articolului său, Salisbury scrie:

„De la moartea micuţei Nelly din romanul lui Charles Dickens, „Magazinul cu antichităţi", publicat în 1841, rar s-a întîmplat ca soarta unui erou literar să stîrnească un interes atît de mare".

Citind aceste rînduri, fără să vreau m-am gîndit că dacă pe timpurile lui Dickens şcolarul Harry Salisbury s-ar fi făcut vinovat de-o faptă urîtă, de bună seamă că dascălul i-ar fi tras o bătaie zdravănă. Şi mi-a părut rău că această corecţie nu i se poate aplica adultului mister Salisbury. Nu cred să merite o pedeapsă mai aspră, dar cîteva nuiele tot nu i-ar strica, asta-i sigur! Şi cu toate că sînt milos de felul meu, aş sta şi eu lîngă bunul dascăl american şi l-aş îndemna: „Ia mai trage-i cîteva pezevenghiului ăsta, să-l usture!"

Iar dacă pedeapsa corporală aplicată în toate şcolile din secolul trecut i-ar părea lui mister Salisbury prea crudă, asemenea lui Ignat din povestirea lui Cehov — „Fruntea albă" — aş ofta şi aş spune referindu-mă la Salisbury: „Parcă-i trăsnit cu leuca. În viaţa mea n-am putut să sufăr prostia!" Şi lăsînd admonestarea lui mister Salisbury în grija vreunui spătos dascăl american, aş repeta, povăţuindu-l cu blîndeţe:

— N-o lua razna! N-o lua razna! N-o lua razna!

(Din ziarul „PRAVDA" nr. 61 (15185).

Dezarmarea — preocupare centrală a opiniei publice

GEORGE IVAŞCU

Niciodată ca astăzi, întrebarea **Pace sau Război** n-a sfredelit mai adînc inimile oamenilor, fiindcă niciodată pînă astăzi perspectivele unui al treilea război mondial n-au apărut mai catastrofale. Aceasta, pentru că puterea de distrugere a armelor actuale — respectiv a celor termo-nucleare — este practic nelimitată, iar consecinţele dezastruoase pentru întreaga civilizaţie ar fi într-adevăr incalculabile. Pe de altă parte, niciodată ca astăzi forţele care se opun războiului n-au fost mai puternice, nu numai ca prestigiu şi autoritate morală, dar şi ca mijloace concrete de acţiune în favoarea consolidării unei păci trainice, a construirii unei lumi fără războaie.

De aici şi ecoul atît de răscolitor pe care l-au avut propunerile de dezarmare generală şi totală prezentate de N. S. Hruşciov în istorica şedinţă din 18 septembrie 1959 a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite. Necontenit împrospătat şi prelungit în conştiinţa omenirii de pe toate meridianele, acest ecou a răsunat cu amploare deosebită şi în sala de la Westminster Palace (sediul Parlamentului britanic) unde, în zilele de 2, 3 şi 4 februarie, a avut loc cea de a treia conferinţă a „mesei rotunde" consacrată Dezarmării.

A fost — precum se ştie — o reuniune neoficială Est-Vest care a întrunit 53 de reprezentanţi ai vieţii publice din 16 ţări. Deşi cu profiluri profesionale variate — oameni politici, economişti, jurişti, cercetători în domeniul fizicii nucleare, publicişti — cu convingeri politice (unii şi religioase) diferite, toţi aceşti participanţi aveau ca numitor comun convingerea că în actualul stadiu al înarmărilor primejdia care ameninţă omenirea impune măsuri pe cît de radicale, pe atît de urgente. **Philip Noel-Baker,** membru laburist al Camerei Comunelor, fost ministru, autor al volumului **The Arms Race** (Cursa înarmărilor), care a susţinut raportul politic-general, şi-a exprimat o profundă îngrijorare în legătură cu această primejdie, iar într-o convorbire el afirma necesitatea de a se ajunge cît mai repede la un acord asupra dezarmării. O asemenea îngrijorare acută e dominantă în cercurile largi ale intelectualităţii britanice şi aceasta explică în primul rînd activitatea din ce în ce mai intensă a „Campaniei pentru dezarmarea nucleară", în care sînt antrenaţi oameni de cultură de mare prestigiu. În genere, se poate afirma că, dintre marile ţări capitaliste, Anglia este aceea unde opinia publică pare actualmente cea mai viu solicitată (prin reuniuni publice, broşuri, articole în presă) de a lua poziţie împotriva „primejdiei atomice". Stînga laburistă (reprezentată la masa rotundă prin fruntaşi ca **lordul Dalton, Ian Mikardo, Sydney Silverman, Konni Zilliacus**) este deosebit de activă în această privinţă, campania anti-nucleară constituind acum unul din punctele majore ale platformei de politică externă a stîngii laburiste.

Nu mai puţin interesantă — în această privinţă — a fost poziţia participanţilor francezi, foştii miniştri **Pierre Cot, Paul Anxionnaz şi D'Astier de la Vigerie,** care au ţinut să declare, în şedinţa finală, cînd s-a votat Comunicatul „mesei rotunde", că ei aprobă întrutotul textul care condamnă experienţa (pe atunci aşteptată) în Sahara, la acest punct abţinîndu-se, doar, — pe motive de apartenenţă la mişcarea gaullistă — fostul senator **Leo Hamon,** a cărui atitudine a fost, altminteri, constructivă în tot cursul dezbaterii. Participanţii italieni **(P. Vittorelli şi R. Lombardi,** respectiv preşedintele şi secretarul Comitetului pentru relaţiile internaţionale ale Partidului Socialist Italian), au susţinut ideea „dezangajărilor nucleare", considerată, pînă la dezarmarea generală, ca o etapă care, realizată, ar oferi o garanţie de securitate regiunii balcanice şi adriatice.

Însemnări despre Conferinţa mesei rotunde neoficiale Est-Vest de la Londra

Denuclearizarea regională a constituit, de altfel, un punct de atenţie a conferinţei, prin cuvîntul fostului ministru grec, **Leon Maccas,** care a subliniat în mod deosebit propunerile în această privinţă ale preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne. Asigurarea securităţii Balcanilor, aşa cum e preconizată de planul Stoica, a produs o vie impresie în ţările respective — a demonstrat vorbitorul — unde ideea a fost pretutindeni îmbrăţişată cu căldură şi unde, cu toată împotrivirea unora din guverne, crearea unei zone a păcii în Balcani continuă a fi principala preocupare a factorilor de opinie publică. Sprijinită de tov. **Ion Pas,** intervenţia lui Maccas a avut cu atît mai larg ecou cu cît reprezentantul nostru a arătat că iniţiative ca aceea a creării în Romînia şi alte ţări balcanice a unor comitete naţionale pentru colaborarea şi înţelegerea reciprocă între popoarele din Balcani şi întîlnirea de la Bucureşti a tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice, constituie paşi înainte pe calea acţiunii de consolidare a păcii în această parte a lumii.

Cu atît mai îngrijorătoare a apărut politica revanşardă de reînarmare şi de recrudescenţă a militarismului, pe care actualul regim din Republica Federală Germană o susţine mai mult sau mai puţin făţiş. Această politică a fost denunţată la masa conferinţei chiar de un reprezentant al opiniei publice vest-germane, pastorul evanghelic Mochalski. Tînăra generaţie din R.F.G. este crescută în spiritul revanşei şi al militarismului. Aşadar, dacă vrem dezarmare, să începem prin a opri reînarmarea Germaniei, — a conchis pastorul Mochalski. În lumina ultimelor încercări ale guvernului vest-german de a înjgheba axa Bonn-Madrid şi de a trimite — ca pe vremuri Hitler — forţe germane în Spania, strigătul de alarmă al pastorului Mochalski apare tuturor cu atît mai justificat. Necesitatea imediată, ca atare urgenţa măsurilor de dezarmare, a constituit pentru toţi participanţii aspectul cel mai pregnant al întregii probleme. De aici şi modul realist cum a fost privită chestiunea controlului. Căzîndu-se de acord asupra formulei **nici dezarmare fără control, nici control fără dezarmare,** vorbitorii (printre care, mai ales, francezii) au subliniat că cel mai important lucru în momentul de faţă este nu atît definirea în sine a celui mai perfect sistem de control, cît păşirea neîntîrziată la măsuri concrete şi substanţiale de dezarmare.

★

Alături de imperativul unor cît mai urgente măsuri pentru oprirea cursei înarmărilor, şi cu precădere a celor nucleare, a doua problemă mult dezbătută a fost cea a **consecinţelor economice ale Dezarmării,** la baza discuţiei stînd raportul prezentat de economistul sovietic dr. **Modest Rubinstein.**

Considerăm că dezarmarea nu va provoca o criză economică. Dimpotrivă, dezarmarea va permite societăţii să economisească şi să folosească în mod productiv enormele resurse actualmente pierdute tocmai din cauza cursei înarmărilor. Asemenea pierderi sînt, în ţările occidentale, considerabil mai ridicate decît cele suferite de producţia industrială în anii crizelor economice, — a susţinut raportorul. E adevărat că una din problemele cele mai complexe ale dezarmării este aceea a readaptării la altă muncă a oamenilor care vor avea nevoie de o altă întrebuinţare în urma lichidării forţelor armate şi a producţiei de război. Partizanii „războiului rece" şi, deci, ai cursei înarmărilor, se sforţează să speculeze mai ales asupra acestui aspect al problemei, dar susţinerile lor sînt fără consistenţă. Un exemplu l-au oferit chiar Statele Unite, unde la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial numărul oamenilor ce trebuiau scoşi din rîndul forţelor armate şi din producţia de război se ridica la 27 de milioane. Totuşi, a subliniat raportorul, aceasta n-a făcut să crească şomajul dincolo de proporţiile considerate „normale" în această ţară.

Dezarmarea generală şi totală, garanţie sigură a unei păci trainice, va stabili relaţii de încredere între toate ţările, în ciuda ideologiei şi a regimurilor sociale diferite. Noul climat politic pe glob va favoriza vaste schimburi mondiale. Extensiunea comerţului mondial va mări debuşeurile pentru ţările evoluate, ceea ce se va repercuta favorabil pe piaţa lor internă şi, în consecinţă, va stimula creşterea producţiei.

Dezarmarea rezervă un loc aparte, de o extremă importanţă, problemelor de ajutorare a ţărilor slabe economiceşte. O creştere rapidă a volumului de ajutorare a acestor ţări, prin folosirea mijloacelor care sînt actualmente cheltuite pentru război, va asigura o ridicare sensibilă a nivelului de trai a sute de milioane de oameni ai acestor ţări.

Acestea au fost tezele principale ale raportului economic şi ele au suscitat discuţii ample, care au durat o zi întreagă, la care au participat reprezentanţi din Anglia, Franţa, Italia, Polonia, Romînia (prin semnatarul rîndurilor de faţă) ş.a. Trebuie menţionat că, cu acest prilej, **lordul Boyd-Orr,** independent, preşedintele Asociaţiei britanice pentru promovarea comerţului internaţional, a avut o atitudine plină de fermitate critică faţă de ceea ce el a numit „cortina de fier între comerţul Est-Vest". Susţinînd abolirea barierelor şi discriminărilor în relaţiile comerciale, lordul Boyd-Orr a pus în valoare aspectele pozitive care s-au desprins din cuvîntările participanţilor în acest domeniu, ele reflectînd necesitatea profund resimţită a Occidentului, respectiv a Angliei, de a face comerţ cu Răsăritul.

Dintre problemele economice ale dezarmării, mai ales cele de reconvertire a economiei marilor ţări capitaliste au ridicat cele mai numeroase aspecte. E vizibil că în Apus, trecerea economiei la construcţia paşnică apare unora prea inedită pentru a nu produce o anume îngrijorare şi că în această privinţă perspectiva economiei de pace e încă departe de a fi suficient elaborată. Contradicţiile de clasă îşi spun şi-şi vor spune încă cuvîntul. Fapt e că încărcarea actualelor bugete militare cu noi sume e din ce în ce mai dificilă de explicat şi de justificat. Încă în timpul „mesei rotunde" în cercurile politice britanice se discuta asupra sporului recent de peste 100 de milioane lire sterline, care face ca actualul „buget al apărării" să fie considerat în Anglia ca foarte ridicat şi împovărător.

★

Documentul final al „mesei rotunde" de la Londra constituie prin el însuşi o succesiune de teze — rod al celor 3 zile de dezbateri. Aceste teze nu au pretenţia de a constitui tot atîtea soluţii la vastul complex de aspecte ale problemei Dezarmării, a cărui cercetare va începe curînd la Geneva de către reprezentanţii autorizaţi ai Comitetului celor 10 state, printre care şi Republica Populară Romînă. Ele constituie mai degrabă nişte consideraţii echivalînd cu tot atîtea argumente în ce priveşte **necesitatea acută şi posibilităţile dezarmării generale şi totale.** Aceste consideraţii nu sînt la nivelul şi, ca atare, pentru uzul experţilor, ci pentru factorii de opinie publică în acţiunea lor pentru dezvoltarea acelui climat care să înlesnească un acord cît mai grabnic, cît mai realist şi cît mai eficient asupra rezolvării principalei probleme a vieţii internaţionale.

Toţi participanţii şi-au luat în această privinţă sarcina de a face cunoscute în ţările lor, şi — cu ajutorul presei şi altor mijloace — dincolo de hotarele ţării lor, temeiurile care fac ca această problemă să fie în centrul atenţiei tuturor popoarelor, popularizînd argumentele care pledează pentru o tot mai intensă acţiune în scopul asigurării omenirii împotriva primejdiei care o ameninţă.

Cu atît mai pregnante apar astfel iniţiativele şi propunerile de dezarmare generală şi totală făcute de Uniunea Sovietică, întreaga politică de salvare şi consolidare a păcii, promovată de statele socialiste şi de întreaga mişcare a partizanilor păcii de pretutindeni.

Toate popoarele sînt interesate în apărarea păcii

Răspunsurile lui N. S. Hruşciov la întrebările puse cu prilejul Conferinţei de presă de la Djakarta

DJAKARTA 1 (Agerpres).— TASS transmite:

La conferinţa de presă, care a avut loc la Djakarta la 29 februarie, N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, a răspuns la numeroase întrebări ale ziariştilor printre care:

Întrebarea corespondentului agenţiei Antara: Sîntem convinşi că la apropiata conferinţă la nivel înalt toate părţile vor depune eforturi pentru soluţionarea cu succes a sarcinilor care stau în faţa conferinţei. Crede însă primul ministru Hruşciov că problemele internaţionale importante care împiedică stabilirea unei păci trainice pe pămînt pot fi rezolvate fără participarea Republicii Populare Chineze la aceste tratative?

N. S. HRUŞCIOV: Despre participarea R.P. Chineze, a Indiei, Indoneziei, Japoniei şi altor mari puteri la conferinţa şefilor de guverne am vorbit destul de amănunţit în cuvîntarea rostită în parlamentul indonezian. Şi nu numai a acestor state, ci şi a altor state care sînt membre ale O.N.U. şi care participă la rezolvarea problemelor internaţionale. Dar acum în lume relaţiile dintre state sînt de aşa natură încît unele din ele nu participă la lucrările O.N.U.

Într-adevăr, China populară nu participă deocamdată la întîlnirea şefilor de guverne care va avea loc în luna mai a.c. Consider însă că problemele care urmează să fie rezolvate la conferinţa la nivel înalt nu trebuie lăsate nerezolvate. Multe din problemele care acum pot fi rezolvate privesc într-o mai mare măsură statele participante la conferinţă, de pildă, problema germană şi alte probleme. În afară de aceasta, firească că o singură întîlnire nu poate epuiza toate problemele litigioase. De aceea, **cred, că în cazul în care reprezentanţii tuturor statelor, care vor participa la întîlnirea din 16 mai, vor depune eforturi, această întîlnire va însemna un bun început.**

Cred că ea îi va convinge pe cei care nu înţeleg acum acest lucru de necesitatea lărgirii componenţei unor astfel de conferinţe, şi în felul acesta China populară îşi va ocupa locul nu numai în O.N.U., ci şi la conferinţa şefilor de guverne la fel cum îşi vor ocupa locul India, Indonezia şi Japonia. Alături de Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, consider aceste ţări într-adevăr mari.

Răspunzînd la o întrebare a corespondentului ziarului „Bintang Timur", referitoare la ajutorul faţă de ţările slab dezvoltate, N. S. Hruşciov a spus:

Ajutorul statelor capitaliste acordat ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic şi ajutorul ţărilor socialiste acordat acestor state pornesc de la principii cu totul diferite. Statele capitaliste se călăuzesc după legea societăţii lor — „dacă nu înşeli, nu vinzi" — cu alte cuvinte: ajută astăzi celui slab ca mîine cel slab să-ţi ceară din nou ajutor. Şi aşa la infinit. Acesta nu este ajutor, ci un procedeu de a atrage o ţară în robie, de a face o ţară sau alta obiectul exploatării statelor sau al unui grup de persoane.

Statul socialist îşi construieşte viaţa pe alte principii. Pornim de la sentimentele frăţeşti şi de la principiul egalităţii tuturor popoarelor. La noi mijloacele de producţie nu aparţin vreunei persoane sau unui grup de persoane, ci întregii societăţi, poporului. De aceea, dorim fericire tuturor popoarelor, tuturor statelor. Şi în politica noastră internaţională ne călăuzim după aceleaşi principii. **Noi ajutăm ţărilor slab dezvoltate să se pună pe picioare, să-şi dezvolte economia ca să poată satisface cerinţele materiale şi spirituale ale popoarelor lor, să progreseze.**

Întrebarea corespondentului Agenţiei Associated Press: Este adevărat că aţi spus că veţi insista ca aliaţii occidentali să părăsească Berlinul occidental indiferent de concesiile pe care le-ar face în întîmpinarea poziţiei Rusiei în problema dezarmării? Aţi declarat acestea preşedintelui Italiei, Gronchi?

N. S. HRUŞCIOV: Problema nu este pusă întrutotul just. Ca şi cum ţările occidentale vor face Uniunii Sovietice o concesie în problemele asigurării păcii, iar noi trebuie să facem o concesie Occidentului în privinţa Berlinului. Este greşit. Acestea sînt probleme independente şi fiecare din ele necesită o rezolvare proprie.

Oare numai Uniunea Sovietică, numai ţările socialiste sînt interesate la dezarmare, la asigurarea păcii? **Toate popoarele sînt interesate la asigurarea păcii. De aceea problema dezarmării trebuie examinată şi rezolvată în aşa fel încît să fie avantajos pentru toate ţările, pentru toate popoarele, pentru cauza păcii.**

Problema Berlinului occidental este cu totul altă problemă. Este problema lichidării rămăşiţelor celui de-al doilea război mondial, problemă care n-a fost rezolvată în cei 15 ani care au trecut de la terminarea războiului. Cît se mai poate aştepta? **În curînd se va întruni conferinţa la nivel înalt pentru a întări pacea, însă nu au fost lichidate încă rămăşiţele războiului trecut. O astfel de situaţie contravine logicii sănătoase. De aceea, vom lupta pentru lichidarea rămăşiţelor războiului, pentru a convinge pe aliaţii noştri din războiul trecut să semneze Tratatul de pace cu cele două state germane existente. Dacă ei nu vor înţelege acest lucru sau dacă vor înţelege dar nu vor dori să facă acest lucru, atunci vom semna Tratatul de pace cu Republica Democrată Germană.**

Atunci cînd va fi semnat Tratatul de pace cu Republica Democrată Germană, toate consecinţele care decurg din războiul împotriva Germaniei îşi vor înceta existenţa pe teritoriul R.D.G., inclusiv şi în ce priveşte Berlinul occidental. Berlinul occidental se găseşte pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Întrebarea pusă de corespondentul Agenţiei Antara: Ţările occidentale propun să se organizeze un plebiscit în întreaga Germanie pentru a se rezolva problema acestui stat, scindat în două părţi. Ce ar putea să spună primul ministru Hruşciov în legătură cu aceasta?

N. S. HRUŞCIOV: Noi am mai explicat, la timpul potrivit, poziţia noastră în această problemă.

Sîntem pentru neamestecul în treburile interne ale celorlalte state. Problema plebiscitului, ţinerea lui într-un anumit stat sau în anumite state interesează numai popoarele din aceste state. Uniunea Sovietică şi Germania nici nu sînt vecine. Dacă se va pune problema unui plebiscit va trebui ca guvernele celor două state germane să se înţeleagă, să se înţeleagă şi să facă ce vor vrea. Uniunea Sovietică va recunoaşte şi va respecta hotărîrea lor. Dar noi nu participăm şi nu vom participa la rezolvarea acestor probleme şi nu sîntem de acord ca vreun stat să se amestece în treburile altor ţări.

Întrebarea corespondentului ziarului londonez „Times". Mai prevedeţi totuşi un statut de oraş liber pentru Berlin?

N. S. HRUŞCIOV: Da, nu vedem o altă ieşire. Vrem să rezolvăm problema Berlinului occidental în aşa fel încît să nu creăm dificultăţi cuiva. Vrem numai să consemnăm condiţiile create în acest oraş. În Berlinul occidental există rînduieli capitaliste. Noi nu vrem să ne amestecăm în treburile populaţiei din Berlinul occidental. Nu cerem să se schimbe orînduirea socială existentă acolo. Dar urmărim şi vom continua să urmărim lichidarea regimului de ocupaţie din Berlinul occidental.

În concluzie, singura posibilitate existentă este să se acorde Berlinului occidental statutul de oraş liber. De aceea ne-am situat şi ne situăm pe această poziţie şi credem că este cea mai rezonabilă poziţie. Vrem ca aliaţii noştri să ne înţeleagă aşa cum se cuvine şi să ni se alăture. Acest lucru ar fi folositor şi ar contribui la rezolvarea problemelor care îşi cer rezolvarea.

Întrebarea corespondentului ziarului „New York Times": D-le premier, potrivit relatărilor presei, aţi fixat data unei întîlniri secrete cu preşedintele Eisenhower. La Washington aţi negat că această ştire ar fi adevărată. Nu aţi putea aduce precizări în această problemă?

N. S. HRUŞCIOV: Mă întreb uimit de unde au aflat corespondenţii aceste ştiri. Dar dacă le-au aflat, sînt nevoit să recunosc că într-adevăr am avut ieri o întîlnire cu preşedintele Eisenhower. El a fost în Indonezia şi am discutat mult timp cu el. Convorbirea a fost foarte prietenească. Azi el a plecat cu avionul la Washington. Da, recunosc aceasta (rîsete, aplauze).

Întrebarea corespondentului ziarului „Pancea Varta": La ce rezultate maxime vă aşteptaţi de la conferinţa marilor puteri?

N. S. HRUŞCIOV: În probleme politice este foarte greu să te călăuzeşti după noţiunile de maximum sau minimum fiindcă în această chestiune nu există unităţi de măsură precise. Eu însă cred în intenţiile bune ale preşedintelui S.U.A., Eisenhower, ale primului ministru al Angliei, Macmillan, şi ale preşedintelui Franţei, De Gaulle. **Eu personal mă aştept ca conferinţa să dea rezultate utile şi noi vom depune pentru aceasta un maximum de eforturi.** Dv. însă aveţi puţină răbdare, nu a rămas prea multă vreme pînă la această întîlnire, în curînd veţi afla totul.

Întrebarea corespondentului agenţiei de informaţii I.N.P.S. Ce impresie v-a făcut vizita în Indonezia, ce impresii v-au produs tratativele cu preşedintele Sukarno?

N. S. HRUŞCIOV: Am cele mai bune impresii despre vizita în Indonezia, despre poporul ei, despre bogăţiile ţării, în special despre popor. E un popor minunat şi harnic.

Am stat mult de vorbă cu dl. Sukarno, preşedintele Indoneziei. Este pentru a treia oară că mă întîlnesc cu el şi de fiecare dată şi cu fiecare întîlnire sînt cuprins tot mai mult de un sentiment de respect profund pentru acest om politic plin de energie al Indoneziei. Pot să vă spun că ne-au produs plăcere întîlnirile şi convorbirile cu dl. Sukarno şi sper că aceste convorbiri se vor repeta în folosul popoarelor, în folosul păcii.

Acum aş dori domnilor să vă pun la rîndul meu o întrebare şi să pun în discuţie ce hotărîre este mai bine de luat cu privire la desfăşurarea conferinţei noastre de presă.

Pot fi două soluţii: prima a considera că conferinţa noastră de presă a luat sfîrşit şi problemele ce mi-au fost puse au fost epuizate. Cea de-a doua — a întrerupe conferinţa de presă şi a o relua la Moscova. Vă invit la Moscova. (Rîsete, animaţie în sală).

Întrebarea din sală: Vom primi viza?

N. S. HRUŞCIOV: Vă rog adresaţi-vă ambasadei noastre şi căpătaţi viza. Veniţi cu toţii.

Mulţumesc, domnilor, pentru atenţie. Vă urez succese (aplauze puternice, prelungite).

N. S. Hruşciov şi-a încheiat vizita în Indonezia

DJAKARTA 1 (Agerpres). — TASS: La 1 martie ora 8,25 ora Djakartei (ora 3,55 ora Moscovei) au părăsit Djakarta, plecînd cu avionul „IL-18", N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi persoanele care îl însoţesc.

Pe aeroport înalţii oaspeţi sovietici au fost conduşi de preşedintele Indoneziei, Sukarno, de ministrul prim al guvernului indonezian, Djuanda, precum şi de alte personalităţi.

N. S. Hruşciov şi Sukarno au rostit calde cuvîntări de rămas bun.

După decolare avionul şi-a luat zborul spre Calcutta.

*

DJAKARTA 1 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de N. S. Hruşciov de pe bordul avionului „IL-18" preşedintelui Republicii Indonezia, Sukarno.

Avionul nostru a trecut acum cîteva clipe frontiera, părăsind Indonezia. Vreau să-mi iau încă o dată rămas bun de la dumneavoastră, de la minunatul şi harnicul popor indonezian, să mulţumesc pentru deosebita căldură şi cordialitate cu care am fost întîmpinaţi pretutindeni în Indonezia prietenă.

Vă doresc, scumpe Bung Karno, succese în activitatea dumneavoastră importantă şi rodnică, urez fericire şi prosperitate poporului Indoneziei independente. La revedere.

Entuziastă primire la Calcutta

CALCUTTA 1 (Agerpres). — Corespondenţă specială:

Calcutta, capitala Bengalului de Vest, s-a pregătit să facă o primire entuziastă lui N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Drapelele de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei fluturau pe străzile acestui important centru industrial, ştiinţific şi cultural al Indiei. Pe drumul de la aeroportul „Dum-Dum" la palatul Radj Bhavan — reşedinţa înaltului oaspete sovietic — au fost înălţate numeroase ghirlande de flori şi cu portrete ale lui N. S. Hruşciov. Pretutindeni se văd panouri cu lozinci: „Bine aţi venit Hruşciov", „Trăiască pacea în întreaga lume!", „Trăiască prietenia indiano-sovietică!".

Pe aeroportul „Dum-Dum", pavoazat sărbătoreşte cu drapelele de stat sovietic şi indian, N. S. Hruşciov a fost întîmpinat marţi dimineaţa de J. Nehru, primul ministru al Indiei, care a sosit special de la Delhi, precum şi de d-na Naidu, guvernatorul statului Bengalului de Vest, B. C. Roy, ministrul principal al statului, şi de alte personalităţi.

N. S. Hruşciov şi J. Nehru au luat loc într-un automobil deschis plecînd la palatul Radj Bhavan — reşedinţa înaltului oaspete sovietic. **Pe parcurs sute de mii de locuitori ai Calcuttei au salutat cu căldură pe N. S. Hruşciov şi pe J. Nehru. Pretutindeni se auzeau aplauze şi aclamaţii de salut.**

Locuitorii marelui oraş Calcutta au făcut înaltului oaspete sovietic o primire excepţională de caldă şi cordială.

*

CALCUTTA 1 (Agerpres). — TASS

La 1 martie pe stadionul Randji din Calcutta a avut loc un mare miting în cinstea lui N. S. Hruşciov. Asistenţa a întîmpinat ovaţionînd apariţia la tribună a lui N. S. Hruşciov şi J. Nehru. Au răsunat aclamaţiile: „Trăiască Hruşciov!", „Trăiască prietenia indiano-sovietică!", „Trăiască pacea în întreaga lume!".

N. S. Hruşciov şi J. Nehru au rostit cuvîntări.

*

La 1 martie, într-una din sălile palatului de stat Radj Bhavan, N. S. Hruşciov s-a întîlnit cu membrii Asociaţiei indiano-sovietice pentru dezvoltarea legăturilor culturale. La întîlnire au fost faţă primul ministru al Indiei J. Nehru, precum şi A. A. Gromiko, N. A. Mihailov, G. A. Jukov, S. A. Skacikov şi alte persoane care îl însoţesc pe N. S. Hruşciov în călătoria sa prin ţările Asiei de sud-est.

Unul din cei mai de seamă reprezentanţi ai vieţii publice din Bengalul de vest, S. K. Chatterjee, preşedintele Consiliului legislativ din Bengalul de vest, a adresat conducătorului guvernului sovietic o cuvîntare de salut.

Apoi a luat cuvîntul Nikita Sergheevici Hruşciov.

ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI

DE PESTE HOTARE

Un eveniment important în dezvoltarea relaţiilor de prietenie romîno-indoneziene

Ministrul de Externe al Indoneziei despre apropiata vizită a preşedintelui Sukarno în R. P. Romînă

DJAKARTA 1 (Agerpres).— Răspunzînd unei întrebări puse de trimisul special Agerpres, Al. Gheorghiu, în legătură cu apropiata vizită a preşedintelui Republicii Indonezia, Sukarno, în R. P. Romînă, ministrul Afacerilor Externe al Indoneziei, Subandrio, a declarat:

„Această vizită are drept scop o mai bună înţelegere cu unele ţări din Europa, printre care şi Romînia. Noi ştim că Romînia a trecut prin schimbări revoluţionare şi vrem să vedem cu ochii noştri şi să studiem rezultatul evoluţiei care a avut loc în Romînia. Indonezia se numără printre ţările care se află în stadiul unei dezvoltări sociale bazate pe dreptate. In această privinţă, noi putem învăţa foarte mult unul de la altul. De aceea, noi dorim foarte mult să vizităm R. P. Romînă. La fel de importantă este strîngerea relaţiilor de prietenie între ţările noastre, prietenie care, sper, va deveni mai puternică în urma vizitei preşedintelui Sukarno în Romînia. Sper că această vizită va da importante rezultate în domeniile politic, economic şi cultural ducînd la o lărgire a relaţiilor noastre. Noi dorim încheierea unui acord de colaborare tehnică cu ţara dv. Sînt convins că vizita preşedintelui Sukarno în R.P. Romînă va fi de un real folos pentru cauza păcii".

Congresul P. C. din Lituania

VILNIUS 1 (Agerpres). — TASS La 1 martie la Vilnius s-a deschis cel de-al 12-lea Congres al Partidului Comunist din Lituania. Congresul va discuta rapoartele prezentate de Comitetul Central al partidului şi de Comisia de revizie. Congresul va alege de asemenea noul Comitet Central şi Comisia de revizie.

Antanas Snecikus, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Lituania, a prezentat raportul de activitate al Comitetului Central.

O armată care apără interesele poporului

BERLIN 1 (Agerpres). — La 29 februarie a avut loc la Berlin şedinţa festivă consacrată celei de-a 4-a aniversări a constituirii Armatei populare naţionale a R.D.G. Cu acest prilej a luat cuvîntul Willi Stoph, ministrul Apărării Naţionale a R.D.G.

În cei patru ani ai existenţei sale — a declarat Willi Stoph — Armata populară naţională a R.D.G. s-a transformat într-o armată modernă bine înzestrată. Ea este în stare şi oricînd gata să apere cuceririle socialiste ale statului muncitoresc ţărănesc şi pacea. Pentru prima oară în istoria Germaniei, armata populară serveşte nu pentru oprimarea oamenilor muncii, ci pentru apărarea muncii lor paşnice şi a cuceririlor socialismului.

LONDRA: Provocări ale elementelor fasciste zădărnicite de oamenii muncii

LONDRA — Agenţiile de presă anunţă că duminică pe străzile din centrul capitalei engleze au avut loc serioase incidente provocate de elemente fasciste. Oamenii muncii din Londra au dat însă o ripostă dîrză fasciştilor care — aşa cum a relatat postul de radio Londra — erau conduşi de căpetenia lor, Oswald Mosley.

Cum s-au petrecut lucrurile?

În cartierul londonez Trafalgar Square a avut loc duminică un mare miting popular de protest împotriva politicii de discriminări rasiale practicată de guvernul Uniunii Sud-Africane. La miting au participat aproximativ 10.000 de cetăţeni. Membrii aşa-numitei „mişcări unioniste" a fasciştilor britanici au încercat să folosească acest prilej pentru a lansa o provocare. Înjghebînd o contrademonstraţie, dar neîndrăznind să se apropie de locul mitingului, grupul de fascişti — în număr de 200 — s-au îndreptat spre un cartier aproplat, Charing Cross, scandînd lozinci rasiste.

Îndată după terminarea mitingului, fasciştii au trecut la acţiune. Dar chiar în piaţa Charing Cross ei au primit o primă ripostă din partea unor tineri care se înapoiau de la Trafalgar Square. În cursul ciocnirilor care au urmat, au intervenit cu hotărîre împotriva fasciştilor şi numeroşi muncitori londonezi.

Izbindu-se de această ripostă, elementele fasciste au încercat să străbată în coloană de marş o serie de străzi. Muncitorii le-au barat însă drumul. Peste tot unde apăreau elementele provocatoare, răsuna lozinca: „Fasciştii nu vor trece!" Ciocnirile răzleţe au degenerat curînd într-o încăierare serioasă semnalată în citeva cartiere.

În faţa ripostei dîrze primite din partea oamenilor muncii din Londra, elementele fasciste au dat bir cu fugiţii. După cum reiese din relatările agenţilor de presă, şi de data aceasta autorităţile au vădit îngăduinţă faţă de provocatorii fascişti. Aproape toţi huliganii arestaţi au fost puşi în libertate.

Conferinţa regională a comisiilor naţionale europene pentru U.N.E.S.C.O. şi-a încheiat lucrările

ROMA 1 (Agerpres). — Cea de-a treia Conferinţă regională a Comisiilor Naţionale europene pentru U.N.E.S.C.O. care s-a desfăşurat la Taormina şi-a încheiat lucrările. Conferinţa a votat o serie de rezoluţii referitoare la diferitele probleme de educaţie, asistenţă tehnică şi colaborare ştiinţifică. În unanimitate conferinţa a adoptat de asemenea proiectul de rezoluţie al delegaţiei romîne privitor la eliminarea din manualele şcolare a oricărei propagande agresive de război şi de discriminare rasială.

ITALIA: Masele populare cer formarea unui guvern democratic

ROMA 1 — Corespondentul Agerpres transmite:

Criza de guvern din Italia continuă. Din declaraţiile reprezentanţilor partidelor de dreapta rezultă că aceştia insistă asupra formării unui guvern care să continue o politică favorabilă intereselor marilor monopoluri şi vîrfurilor clericale.

La 1 martie preşedintele Republicii Italiene, Gronchi, a continuat consultările cu liderii diferitelor partide politice în scopul rezolvării crizei de guvern.

Conducerea partidului democrat-creştin a declarat, printre altele, că participarea în guvern a altor partide poate avea loc numai dacă aceste partide ar recunoaşte necesitatea promovării continue a politicii atlantice.

În întreaga Italie se intensifică acţiunea maselor populare, a forţelor democratice pentru o soluţionare pozitivă, în conformitate cu interesele poporului italian, a actualei crize de guvern. În ultimele zile au avut loc mii de adunări, mitinguri, manifestaţii la care participanţii au cerut formarea unui guvern democrat capabil să rezolve problemele fundamentale ale ţării. Pe adresa preşedintelui Gronchi au sosit şi sosesc mii de telegrame din partea participanţilor la adunări şi mitinguri în care se cere şefului statului să contribuie la rezolvarea democratică a crizei de guvern.

Secretariatul Confederaţiei Generale a Muncii din Italia care numără în rîndurile sale peste 4 milioane de oameni ai muncii, a dat publicităţii o declaraţie în care cere „formarea unui guvern capabil să-şi apere independenţa faţă de pretenţiile marelui capital".

Cine tărăgănează tratativele la Conferinţa de la Geneva

GENEVA 1 (Agerpres). — TASS Opinia publică mondială urmăreşte cu tot mai multă neliniştе desfăşurarea lucrărilor Conferinţei de la Geneva a celor trei puteri în problema încetării experienţelor cu arma nucleară, care continuă de peste un an şi jumătate. La 29 februarie reprezentantul U.R.S.S. la conferinţă, S. K. Ţarapkin, a primit o delegaţie a Consiliului Mondial al Păcii compusă din pastorul James Endicott, membru al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, F. Vigne, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, şi Arthur Magnien, membru al Consiliului Mondial al Păcii.

Delegaţia Consiliului Mondial al Păcii şi-a exprimat neliniştea în legătură cu tărăgănarea tratativelor privitoare la interzicerea experienţelor cu arma nucleară şi s-a interesat care sînt cauzele care au dus la această situaţie nesatisfăcătoare.

În răspunsul său, S. K. Ţarapkin a subliniat că în ultimele nouă luni în lucrările conferinţei s-a înregistrat într-adevăr o stagnare. Dacă în primele şase luni ale tratativelor — de la 7 noiembrie 1958 pînă în mai 1959 — părţile au ajuns la un acord în ce priveşte preambulul şi 17 articole ale tratatului, în ultimele 10 luni nu s-a căzut de acord asupra nici unui articol din tratat, nu s-au înregistrat aproape nici un fel de rezultate concrete.

Adevărata cauză a acestei situaţii constă în intenţia anumitor cercuri influente din Statele Unite şi în special a Pentagonului şi Comisiei pentru energia atomică, de a nu admite încheierea unui acord cu privire la interzicerea totală a experienţelor nucleare — sub pretextul dificultăţilor tehnice în ce priveşte controlul. Recent, delegaţia Statelor Unite la Conferinţa de la Geneva a propus să se limiteze sfera de acţiune a tratatului cu privire la interzicerea experienţelor nucleare.

Această propunere americană are drept scop scoaterea de sub control a anumitor explozii nucleare subterane, ceea ce, fără îndoială, ar duce la reluarea experienţelor cu arma nucleară, la intensificarea cursei înarmărilor nucleare. S.U.A. au prezentat această propunere în pofida faptului că reprezentanţii celor trei puteri au ajuns deja la un acord în ce priveşte majoritatea prevederilor tratatului şi a mai rămas să se cadă de acord doar asupra a 2—3 articole din tratat şi asupra unei anexe. Trebuie de asemenea să subliniem că datorită eforturilor Uniunii Sovietice s-a realizat o apropiere substanţială a punctelor de vedere în ce priveşte problemele asupra cărora nu s-a căzut de acord.

Declaraţia Comitetului Executiv al P. C. din Spania

PARIS 1 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" a publicat extrase din declaraţia Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Spania cu privire la situaţia creată în urma noului val de represiuni politice. În declaraţie se arată că aceste represiuni constituie o manevră de intimidare al cărei scop este de a obliga pe oamenii muncii să primească în mod pasiv apropiatele concedieri în masă şi noua reducere a nivelului lor de trai care este şi aşa deosebit de scăzut.

Represiunile, se spune în declaraţie, au fost îndreptate împotriva a trei grupuri bine definite. În primul rînd — împotriva tinerilor repatriaţi din Uniunea Sovietică veniţi în ţară în anul 1956 şi 1957 şi care constituie majoritatea celor arestaţi. În al doilea rînd, represiunile sînt îndreptate împotriva unor activişti sindicali care apără cu hotărîre interesele oamenilor muncii, şi care s-au pronunţat împotriva concedierilor şi împotriva mizeriei. Cel de-al treilea grup de arestaţi este alcătuit din intelectuali, reprezentanţi de seamă ai culturii şi artei, scriitori, poeţi, pictori, sculptori etc., consideraţi de poliţie drept susţinători ai ideilor progresiste ale noii generaţii.

În încheiere Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Spania propune tuturor partidelor şi grupărilor din opoziţie să înceapă o luptă comună împotriva represiunilor, a mizeriei şi a dictaturii.

Demersurile ministrului vest-german Strauss pentru obţinerea de baze pentru teleghidate în Spania franchistă, întîmpină vii proteste în întreaga lume.

(Desen de Eug. Taru)

SCURTE ŞTIRI

MOSCOVA. În conformitate cu acordul dintre cele două ţări în domeniul culturii, tehnicii şi învăţămîntului, la 29 februarie a plecat în S.U.A. un grup de lucrători din învăţămîntul superior din Uniunea Sovietică în frunte cu Mihail Prokofiev, prim-locţiitor al ministrului Învăţămîntului superior şi mediu de specialitate al U.R.S.S.

NEW YORK. Sub titlul „Pentru victorie în întrecerea paşnică cu capitalismul", editura americană „Datton and Company" a publicat o culegere de cuvîntări şi declaraţii ale lui N. S. Hruşciov pe marginea diferitelor probleme referitoare la situaţia internaţională şi politica externă a Uniunii Sovietice. La rugămintea editurii, N. S. Hruşciov a scris pentru cititorii americani o prefaţă specială.

DELHI. La 29 februarie s-a închis Expoziţia agricolă internaţională de la Delhi. La festivităţile închiderii expoziţiei au participat dr. Radhakrishnan, vicepreşedinte al Indiei, J. Nehru, primul ministru al Indiei, V. V. Matkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S., şi alte personalităţi. Vicepreşedintele Indiei a oferit participanţilor străini la expoziţie daruri, iar unor pavilioane indiene, premii.

HAVANA. După cum anunţă agenţiile de presă, la 29 februarie un alt avion „necunoscut" a lansat bombe incendiare asupra plantaţiilor de trestie de zahăr din provincia cubană Las Villas, pricinuind pierderi însemnate. Fiind urmărit de cîteva avioane ale forţelor armatei revoluţionare cubane, avionul „necunoscut" s-a îndreptat spre Statele Unite.

— Ziarul „Noticias de Hoy" anunţă că grupuri mari de cetăţeni cubani care locuiesc în S.U.A. au manifestat zilele acestea în faţa Casei Albe, protestînd împotriva bombardamentelor efectuate de avioane americane pe teritoriul Cubei.

LONDRA. La Londra s-a anunţat în mod oficial că Harold Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, va sosi între 12 şi 13 martie la Paris, la invitaţia preşedintelui Franţei, De Gaulle.

DELHI. Sardar Swaran Singh, ministrul oţelului, subsolului şi combustibilului al Indiei, a declarat la 29 februarie în Camera Populară a parlamentului indian că producţia de fontă a celor două furnale ale Combinatului siderurgic de la Bhilai, care se construieşte cu ajutorul Uniunii Sovietice, a atins capacitatea proiectată. Pînă la sfîrşitul lunii decembrie 1959 la Bhilai s-au produs 321.049 tone de fontă.

VARŞOVIA. După cum anunţă agenţia P.A.P., la 1 martie la invitaţia lui A. Rapacki, ministrul Afacerilor Externe al Poloniei, a sosit la Varşovia într-o vizită oficială B. Kreisky, ministrul Afacerilor Externe al Austriei.

SEUL. Corespondentul din Seul al agenţiei Associated Press transmite că la 28 februarie în oraşul Aegu, al treilea oraş ca mărime din Coreea de Sud, au avut loc incidente violente între poliţie şi studenţi. Potrivit agenţiei, poliţia sud coreeană a intervenit pentru a împiedica o demonstraţie studenţească în sprijinul partidelor de opoziţie din Coreea de Sud, la care au luat parte peste 1.000 de studenţi. În urma incidentelor 12 studenţi şi trei poliţişti au fost răniţi.

RABAT. În noaptea spre 1 martie a avut loc în sudul Marocului un cutremur de pămînt de o intensitate neobişnuită. Potrivit unor date provizorii transmise de agenţia France Presse, au fost înregistrate cîteva mii de victime, printre care aproximativ o mie de morţi. Cea mai mare parte a oraşului Agadîr, important port pe coasta Atlanticului, a fost distrusă.

ACCRA. După cum anunţă agenţia France Presse, la 28 februarie Adunarea Naţională a Ghanei a adoptat un proiect de lege cu privire la transformarea ei în Adunare Constituantă. Adunarea constituantă va elabora constituţia Republicii Ghana.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.40, 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"